

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักกรรมการ ๑ กลุ่มงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๙๖

ที่ สผ ๐๐๑๗.๐๘/

วันที่

กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เรื่อง การส่งเสริมการออมเพื่อวัยเกษียณตามร่างพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ พ.ศ.

เรียน ประธานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจ

ตามที่ คณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจ สภาผู้แทนราษฎร ได้มอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการประจำคณะกรรมการฯ ทำการศึกษาและพิจารณาเกี่ยวกับ “การส่งเสริมการออมเพื่อวัยเกษียณตามร่างพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ พ.ศ.” เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณา นั้น

ในการนี้ ฝ่ายเลขานุการประจำคณะกรรมการฯ ได้ดำเนินการตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายเรียบร้อยแล้ว จึงขอเสนอข้อมูลดังกล่าว เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ดังนี้

๑. ความเป็นมา

การออมเป็นสิ่งที่จำเป็น การวางแผนการออมถือเป็นกลยุทธ์ที่ช่วยให้บุคคลประสบความสำเร็จตามเป้าหมายในชีวิต ซึ่งแต่ละบุคคลควรจัดสรรรายได้ของตนเองเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายปัจจุบันและเป็นเงินออมในอนาคต สิ่งสำคัญในการวางแผนการออมคือ การประมาณรายได้และรายจ่ายของตนเอง การออมให้ประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตและพัฒนาชีวิตในหลายด้าน โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจและสังคม เป้าหมายหรือแรงจูงใจในการออมนั้นมีหลายประการ เช่น เพื่อสร้างหลักประกันชีวิตและความมั่นคงด้านการเงิน เพื่อไว้ใช้ในด้านการศึกษาและความก้าวหน้าในการทำงาน เพื่อไว้เป็นมรดกให้ลูกหลาน หรือเพื่อให้มีเงินไว้ใช้ในวัยเกษียณ เป็นต้น

ปัจจุบันการออมของประชาชนโดยเฉพาะในภาคแรงงานหรือภาคเอกชนมีค่อนข้างน้อย นายจ้างเพียงร้อยละ ๔ จากนายจ้างทั่วประเทศที่มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพให้กับพนักงานและลูกจ้าง ตลอดทั้งการออมภาคสมัครใจของประชาชนในกองทุนต่าง ๆ ก็มีอยู่น้อยมาก การที่ประชาชนมีการออมที่น้อยจึงส่งผลกระทบต่อความเสถียรในการใช้ชีวิตในวัยชราหลังจากเกษียณอายุหรือไม่สามารถประกอบอาชีพได้ตามปกติ ซึ่งมีความเสี่ยงต่อการอยู่ในภาวะยากจนอันส่งผลต่อคุณภาพชีวิตและระบบเศรษฐกิจของประเทศ เพราะการขาดแคลนเงินและรายได้ทำให้การใช้จ่ายและการขับเคลื่อนทางด้านเศรษฐกิจชะงักงัน อีกทั้งรัฐยังต้องมีภาระในการหาแนวทางแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในการจัดสรรเงินให้แก่ผู้สูงอายุในรูปแบบต่าง ๆ มากขึ้น ซึ่งการแก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้มักจะไม่มีความยั่งยืน ไม่เหมือนกับการส่งเสริมให้ประชาชนเข้าสู่ระบบการออมภาคบังคับตั้งแต่อยู่ในวัยทำงาน เพราะช่วยให้เกิดการวางแผนการใช้จ่ายเงินและมีการสะสมเงินในระยะยาว สามารถเอาชนะภาวะเงินเฟ้อที่จะเกิดขึ้นได้ เมื่อเข้าสู่วัยเกษียณเงินที่สะสมไว้สามารถนำออกมาเป็นเงินไว้ใช้จ่ายในยามชราอันเป็นหลักประกันเรื่องคุณภาพชีวิตของประชาชนที่เป็นการแก้ไขปัญหาในระยะยาวอย่างยั่งยืน

หลักการสำคัญของร่างพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ พ.ศ. คือ เป็นการสร้างกลไกการออมเพื่อวัยเกษียณอย่างเป็นระบบเป็นการออมภาคบังคับ เนื่องจากปัจจุบันระบบบำเหน็จบำนาญขั้นพื้นฐานของลูกจ้างยังไม่เพียงพอต่อระดับรายได้หลังเกษียณ และมีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มอาชีพ เช่น ข้าราชการ และลูกจ้างเอกชน เป็นต้น อีกทั้งปัจจุบันการจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพซึ่งเป็นกองทุนการออมเพื่อการชราภาพภาคสมัครใจให้กับลูกจ้างเอกชนยังมีการจัดตั้งจำนวนน้อย ทำให้ไม่ครอบคลุมลูกจ้างเอกชนทุกราย ซึ่งความไม่เพียงพอและความแตกต่างของระดับรายได้หลังเกษียณ ตลอดจนความไม่ครอบคลุมลูกจ้างเอกชนทั้งระบบจึงไม่สามารถสร้างความมั่นคง และเป็นหลักประกันรายได้ในยามชราให้กับลูกจ้างได้ อีกทั้งยังเป็นปัจจัยทำให้เศรษฐกิจของประเทศไม่อาจขับเคลื่อนไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น

เพื่อให้มีระบบการออมเพื่อการดำรงชีพยามชราภาพเพียงพอหลังเกษียณ สร้างความมั่นคงในบั้นปลายชีวิต ครอบครัวลูกจ้างทั้งระบบ ตลอดจนเพื่อเป็นการสร้างวินัยในการออมของประชาชนคนไทยในวัยทำงาน จึงสมควรจัดตั้งกองทุน เพื่อเป็นช่องทางการออมเพื่อการชราภาพภาคบังคับให้แก่ลูกจ้างในระบบให้ได้รับผลประโยชน์ในรูปแบบบำเหน็จบำนาญ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ร่างพระราชบัญญัตินี้มีความสำคัญเพราะเป็นการเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทย

ตามแนวทางที่กระทรวงการคลังได้จัดทำไว้ หากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านการพิจารณา และมีผลบังคับใช้จะส่งผลให้รายได้หลังเกษียณของพนักงานและลูกจ้างเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ ของรายได้ก่อนเกษียณ ซึ่งถือว่าเพียงพอสำหรับรองรับการดำรงชีพหลังเกษียณ จากที่ปัจจุบันพนักงานและลูกจ้างเอกชนส่วนใหญ่มีรายได้หลังเกษียณเพียงร้อยละ ๑๙ ของรายได้ก่อนเกษียณ ขณะเดียวกันการใช้ระบบการออมดังกล่าวย่อมส่งผลให้เงินออมของประเทศเพิ่มขึ้นด้วย อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมการพัฒนาตลาดทุน ซึ่งเป็นผลดีต่อระบบการเงินและเศรษฐกิจของประเทศในระยะยาว นอกจากนี้ รัฐยังให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีจากการส่งเงินเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ โดยผู้เป็นสมาชิกกองทุนจะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับเงินสะสมและเงินสมทบ เงินผลประโยชน์ รวมทั้งเงินที่ได้รับเมื่อเกษียณอายุ

๒. ประเด็นการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ พ.ศ. มีความสำคัญเพราะส่งผลต่อระบบการเงิน คุณภาพชีวิตหลังเกษียณของประชาชน ซึ่งกระทรวงการคลังโดยสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เป็นผู้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ต่อคณะรัฐมนตรี แต่หลังจากที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบและอนุมัติในหลักการ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา ซึ่งผ่านมาเป็นระยะเวลากว่า ๒ ปี ร่างพระราชบัญญัตินี้ยังคงค้างอยู่ไม่เข้าสู่กระบวนการพิจารณาของฝ่ายนิติบัญญัติ ทั้งที่กระทรวงการคลังได้ให้ความเห็นไว้ว่าเป็นเรื่องสำคัญเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการให้สำเร็จภายในปี ๒๕๖๑ ดังนั้น จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัตินี้มีความสำคัญในการแก้ไขปัญหาความยากจนหลังวัยเกษียณอย่างไร และเหตุใดการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้จึงมีความล่าช้า

๓. ข้อมูลประกอบการพิจารณา

- ๓.๑ ร่างพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ พ.ศ. (เอกสารที่แนบหมายเลข ๑)
- ๓.๒ ข่าวน่าสนใจเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ พ.ศ. (เอกสารที่แนบหมายเลข ๒)
- ๓.๓ มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐ เรื่อง การชักซ้อมความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดตั้งหน่วยงานของรัฐ (เอกสารที่แนบหมายเลข ๓)

๔. วิเคราะห์ประเด็นการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ พ.ศ. เสนอโดยกระทรวงการคลัง และคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบอนุมัติในหลักการเมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา (ข้อมูลจากสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒) โดยร่างพระราชบัญญัติแบ่งออกเป็น ๗ หมวด ๑ บทเฉพาะกาล ประกอบด้วย ๘๑ มาตรา มีสาระสำคัญโดยสรุป ดังนี้

๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ พ.ศ. กำหนดให้มีการจัดตั้งกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ หรือ กบช. และให้กองทุนมีสถานะเป็นหน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นนิติบุคคลที่ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ โดยกองทุนดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการออมทรัพย์ของสมาชิก และเพื่อเป็นหลักประกันการจ่ายบำเหน็จบำนาญแก่สมาชิก โดยรายได้ของกองทุนไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน (มาตรา ๖) ให้มีคณะกรรมการชุดหนึ่งเรียกว่าคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ (มาตรา ๑๒)

ร่างพระราชบัญญัติกำหนดให้มีการออมภาคบังคับที่ให้ประชาชนในวัยทำงานระหว่างช่วงอายุ ๑๕-๖๐ ปี เข้าเป็นสมาชิกของกองทุน (มาตรา ๒๘) โดยกำหนดให้เมื่อพ้นกำหนด ๓๖๐ วันนับแต่กฎหมายมีผลบังคับใช้ ให้บังคับพระราชบัญญัตินั้นแก่ นายจ้าง ลูกจ้าง บุคคล สถานประกอบการ และหน่วยงานต่าง ๆ ดังนี้ (๑) นายจ้างหรือสถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ ๑๐๐ คนขึ้นไป (๒) นายจ้าง สถานประกอบการ หรือนิติบุคคลที่ได้รับสัมปทานจากรัฐ (๓) สถานประกอบการ หรือนิติบุคคลที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยส่งเสริมการลงทุน (๓/๑) พนักงานราชการในมหาวิทยาลัยของรัฐ (๔) บริษัทหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (๕) รัฐวิสาหกิจที่มีได้อยู่ในระบบบำเหน็จบำนาญ (๖) องค์การมหาชน (๗) หน่วยงานอื่นของรัฐที่มีได้อยู่ในบังคับของกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และเมื่อพ้นกำหนด ๓ ปี นับแต่วันที่กฎหมายมีผลบังคับใช้ ให้บังคับใช้พระราชบัญญัตินี้แก่นายจ้างหรือสถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ ๑๐ คนขึ้นไป และเมื่อพ้นระยะเวลา ๕ ปี นับแต่พระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ให้ใช้บังคับกฎหมายฉบับนี้แก่นายจ้างหรือผู้ประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ ๑ คนขึ้นไป (มาตรา ๘๐) ทั้งนี้ หากบุคคลในระบบแรงงานหรือพนักงานต่าง ๆ ดังกล่าว เป็นสมาชิกกองทุนอื่น เช่น กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ก็ไม่อยู่บังคับให้เข้าเป็นสมาชิกของกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาตินี้ (มาตรา ๓ (๓))

๔.๒ รูปแบบการเก็บเงินของกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติคล้ายกับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ คือ ลูกจ้างโดนหักเงินส่วนหนึ่งเข้ากองทุน และนายจ้างก็จะสมทบให้อีกส่วนหนึ่ง โดยมาตรา ๘๑ กำหนดให้นายจ้างและสมาชิกจ่ายเงินสะสมและเงินสมทบเข้ากองทุนรวมจำนวน ดังนี้ (๑) ปีที่ ๑-๓ อัตราร้อยละ ๓ (๒) ปีที่ ๔-๖ อัตราร้อยละ ๕ (๓) ปีที่ ๗-๙ อัตราร้อยละ ๗ และนับจากปีที่ ๑๐ เป็นต้นไปมาตรา ๓๕ กำหนดให้การจ่ายเงินสะสมของลูกจ้างและเงินสมทบของนายจ้างใช้อัตราร้อยละ ๑๐ ของค่าจ้าง

๔.๓ เมื่อครบกำหนดระยะเวลาหรือกรณีที่มีการเกษียณอายุแล้วสมาชิกสามารถเลือกได้ว่าจะรับเงินบำเหน็จหรือเงินบำนาญ ซึ่งมีความคล้ายกับกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แต่กรณีเลือกรับเป็นเงินบำนาญจะมีการจ่ายเงินให้เป็นระยะเวลาไม่เกิน ๒๐ ปี (มาตรา ๔๔) และยังมีการกำหนดรูปแบบการจ่ายเงินกรณีสมาชิกถึงแก่ความตายด้วยว่าบุคคลใดมีสิทธิได้รับในสัดส่วนเท่าใด (มาตรา ๔๕)

๔.๔ ในวาระเริ่มแรกให้รัฐบาลจัดสรรเงินเข้าบัญชีเงินกองกลางเป็นจำนวน ๑,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของกองทุน (มาตรา ๗๖)

๔.๕ จากการศึกษาข้อมูลของหน่วยงานและข่าวที่สำคัญเกี่ยวกับเรื่องนี้ ทำให้เห็นว่าภาครัฐและเอกชนให้ความสำคัญกับกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติเป็นอย่างมาก เพราะเป็นการวางแผนการออมระยะยาวให้แก่ประชาชน เป็นหลักประกันสำคัญอย่างยิ่งว่าในอนาคตเมื่อเกษียณอายุแล้วจะมีเงินเพียงพอในการใช้จ่ายยามชราภาพ โดยข้อมูลแรงงานจากข่าวสรุปได้ว่ามีประมาณ ๑๗ ล้านคน แต่เข้าสู่การออมอย่างสมัครใจเพียงประมาณ ๓ ล้านคน ถือเป็นสัดส่วนที่น้อยมาก แต่หากสามารถผลักดันแรงงานดังกล่าวเข้าสู่ระบบการออมตามร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ มีการประเมินว่าในปีแรกจะมีเงินออมเพิ่มขึ้นในระบบ ๖๔,๐๐๐ ล้านบาท จากนั้นจะเพิ่มขึ้นเป็น ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ในปี ๕ และ ๑.๗ ล้านล้านบาท ในปี ๑๐

๕. ความเห็นและข้อเสนอแนะประกอบการพิจารณา

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ร่างพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ พ.ศ. เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินซึ่งกระทรวงการคลังเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรีเพื่อนำมาสู่การพิจารณาของฝ่ายนิติบัญญัติตามลำดับ เพราะเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญที่จะเข้ามาแก้ไขปัญหาเรื่องระบบการออมของลูกจ้าง พนักงาน

ในกิจการ หรือสถานประกอบการต่าง ๆ เป็นการกำหนดกลไกการออมภาคบังคับเพื่อรองรับวัยเกษียณ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาเรื่องการขาดรายได้และปัญหาความยากจนของผู้สูงวัยเกษียณ แต่หลังจาก คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบอนุมัติในหลักการร่างพระราชบัญญัติจนกระทั่งปัจจุบันผ่านมากกว่า ๒ ปี ร่างพระราชบัญญัตินี้ยังไม่เข้าสู่กระบวนการพิจารณาของฝ่ายนิติบัญญัติและมีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย

๕.๑ ความเห็นประกอบการพิจารณา

จากการพิจารณาเห็นว่า ความล่าช้าในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติน่าจะเกิดขึ้น เนื่องจากประเด็นสำคัญ ดังนี้

(๑) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีการกำหนดให้จัดตั้งกองทุนขึ้นมีฐานะเป็นนิติบุคคลและ อาจจะต้องพิจารณาในรายละเอียดตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐ เรื่อง การชักชวน ความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดตั้งหน่วยงานของรัฐว่ากรณีดังกล่าวถือเป็นการจัดตั้งหน่วยงานขึ้นใหม่ หรือไม่ และมีความเหมาะสม หรือมีความจำเป็นมากน้อยเพียงใด ซึ่งต้องมีการพิจารณาอย่างรอบคอบ

(๒) สิ่งที่สำคัญอันเป็นหัวใจของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คือ กลไกการบริหารกองทุน และการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชนว่าการบริหารกองทุนจะดำเนินการอย่างระมัดระวังและไม่ก่อให้เกิด ความเสียหายเหมือนอย่างเช่นกรณีที่เคยเกิดขึ้นกับการบริหารกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ซึ่งประเด็นนี้ รัฐต้องแสดงให้เห็นถึงความชัดเจนในเรื่องนี้ว่าจะมีการดำเนินการในรูปแบบใดเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น

(๓) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลกระทบต่อนายจ้างและลูกจ้าง เพราะมีการบังคับให้ ลูกจ้างส่งเงินสะสมและนายจ้างส่งเงินสมทบเข้ากองทุนในแต่ละเดือน ซึ่งถือเป็นภาระอย่างหนึ่งของทั้งนายจ้าง และลูกจ้างจึงมีความเป็นไปได้ที่จะต้องให้นายจ้าง ผู้ประกอบการต่าง ๆ ได้เตรียมตัวเกี่ยวกับเรื่องนี้

อย่างไรก็ตาม ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกลไกสำคัญที่จะช่วยวางแผนการใช้เงินและ ส่งเสริมให้ประชาชนมีการออมอย่างเป็นระบบ ออมอย่างสม่ำเสมอ และเป็นการออมในระยะยาว ทำให้มีเงิน เก็บเพียงพอสำหรับการใช้จ่ายในวัยชราเมื่อเกษียณอายุ อันเป็นการแก้ไขปัญหาเรื่องความยากจนและสร้าง คุณภาพชีวิตที่ดีของผู้สูงอายุอย่างยั่งยืน การผลักดันให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ผ่านการพิจารณาและมีผลบังคับใช้ จึงมีความสำคัญและจะเกิดประโยชน์ต่อประเทศอย่างมาก แต่มีข้อสังเกตสำคัญที่ควรให้ความสนใจ เป็นเรื่องที่ ส่งผลกระทบต่อระบบการจ้างงานและระบบเศรษฐกิจของประเทศ เพราะการเข้าเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จ บำนาญแห่งชาติทำให้นายจ้างมีภาระหน้าที่เพิ่มขึ้นโดยการส่งเงินสมทบเข้ากองทุน ซึ่งถือเป็นต้นทุนของ ผู้ประกอบการ จึงอาจจะส่งผลให้ในอนาคตนายจ้างอาจจะลดจำนวนการจ้างงานลง หรือผลักรถะดังกล่าวให้ ผู้บริโภคด้วยการขึ้นราคาสินค้าและบริการ เป็นต้น

๕.๒ ข้อเสนอแนะประกอบการพิจารณา

เห็นควรให้คณะกรรมการฯ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นมาพิจารณาเรื่องดังกล่าว เป็นการเฉพาะ หรือคณะกรรมการจะพิจารณาเรื่องดังกล่าวเพิ่มเติมโดยเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วม ประชุมและชี้แจงประเด็นที่สำคัญเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ เช่น สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง กระทรวงแรงงาน สำนักงานประมาณ สภาองค์การนายจ้างแห่งประเทศไทย และตัวแทนจาก นายจ้างหรือผู้ประกอบการซึ่งจะต้องเป็นผู้ปฏิบัติตามกฎหมายเมื่อร่างพระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ เป็นต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและอนุญาตให้นำเสนอบันทึกเสนอความเห็นต่อที่ประชุม
คณะกรรมการฯ เพื่อพิจารณาต่อไป

(นางสาวอิสรา ยอดทอง)
นิติกรชำนาญการ

(นางจรรุวรรณ สุขุมลพงษ์)
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานคณะกรรมการ
การพัฒนาเศรษฐกิจ

(นางอารยะหญิง จอมพลาพล) ๑
ผู้อำนวยการสำนักกรรมการฯ ๑

งานวิชาการ สำนักกรรมการฯ ๑

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักกรรมการ ๑ กลุ่มงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๙๖

ที่ วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอส่งบันทึกเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๑

ตามที่ ข้าพเจ้า นางสาวอิสรา ยอดทอง กลุ่มงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจ สำนักกรรมการ ๑ ได้รับมอบหมายให้จัดทำบันทึกเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของ คณะกรรมการ เพื่อเตรียมความพร้อมสนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการ ตามแผนยุทธศาสตร์ เพื่อการพัฒนาสำนักกรรมการ ๑, ๒, ๓ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔ นั้น

บัดนี้ ข้าพเจ้าได้จัดทำบันทึกเสนอความเห็นเรื่อง “การส่งเสริมการออมเพื่อวัยเกษียณ ตามร่างพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ พ.ศ.” เรียบร้อยแล้ว จึงขอนำส่งบันทึกเสนอ ความเห็นดังกล่าว รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นางสาวอิสรา ยอดทอง)

นิติกรชำนาญการ

(นางจรรวณ สุขุมลพงษ์)

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานคณะกรรมการ

การพัฒนาเศรษฐกิจ

เห็นชอบ/เสนอแนะ Intranet

(นางอรุณชลาณี จงมณฑาทอง)

ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๑

ศ.ศ.๑.๖๖

๐๕๒๔ ๒๐. สำนักกรรมการ ๑

ด้วย มีบันทึกเสนอความเห็น ด. ๒๐๖๓๖ สก อิสรา

ได้ ผ่านทางพิจารณา ๒๐๖๓๖ กัง ด.๒๔๓. เมื่อวันที่ ๗ มี.ค. ๖๒

ราชคร. ๑๕๒๓๖๑๒๖

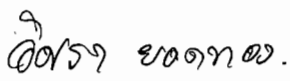
๑๐ ๑๕๒๓๖๑๒๖

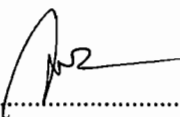
๗ มี.ค.๖๒

แบบประเมินมาตรฐานสำหรับใช้ในการพิจารณำบันทึกเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา
ของคณะกรรมการธิการ สำนักกรรมการธิการ ๑

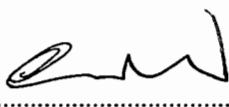
ชื่อเรื่อง “การส่งเสริมการออมเพื่อวัยเกษียณตามร่างพระราชบัญญัติ
กองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ พ.ศ.”

ลำดับที่	ประเด็นการประเมิน	ผ่าน	แก้ไข	ไม่ผ่าน
เกณฑ์การพิจารณาด้านเนื้อหา และความถูกต้อง				
๑.	ความเป็นมา	/		
๒.	ประเด็นพิจารณา	/		
๓.	ข้อมูลประกอบการพิจารณา	/		
๔.	วิเคราะห์ประเด็นการพิจารณา	/		
๕.	ความเห็นและข้อเสนอแนะประกอบการพิจารณา	/		
เกณฑ์การพิจารณาด้านภาษา และรูปแบบการเขียน				
๑.	การจัดลำดับหัวข้อและเนื้อหา	/		
๒.	การใช้ภาษาและการเรียบเรียง	/		
๓.	ความถูกต้องในการจัดพิมพ์ ตัวสะกด และวรรคตอน	/		
เกณฑ์การพิจารณาด้านการอ้างอิงที่มาของข้อมูล				
๑.	เอกสารแนบที่เกี่ยวข้อง	/		

(ลงชื่อ)..........ผู้จัดทำ
(นางสาวอิศรา ยอดทอง)
นิติกรชำนาญการ
วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๒

(ลงชื่อ)..........ผู้ตรวจสอบ
(นางจรรุวรรณ สุขุมาลพงษ์)
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจ
วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๒

(ลงชื่อ)..........ผู้ตรวจสอบ
(นายอรุณ लयพองแผ้ว)
ประธานคณะกรรมการกลั่นกรองเอกสารวิชาการฯ
วันที่ ๘.๑.๖๒

(ลงชื่อ)..........ผู้รับรอง
(นางอารยะหญิง จอมพลาพล)
ผู้อำนวยการสำนักกรรมการธิการ ๑
วันที่ ๘.๑.๖๒

เอกสารแนบ หมายเลข ๑

ร่างฯ เสนอกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) เพื่อพิจารณา ในวาระที่ ๒

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ

เหตุผล

โดยที่ระบบบำเหน็จบำนาญขั้นพื้นฐานของลูกจ้างยังไม่เพียงพอต่อระดับรายได้หลังเกษียณ และมีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มอาชีพ เช่น ข้าราชการ และลูกจ้างเอกชน เป็นต้น อีกทั้งปัจจุบันการจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพซึ่งเป็นกองทุนการออมเพื่อการชราภาพภาคสมัครใจให้กับลูกจ้างเอกชนยังมีการจัดตั้งจำนวนน้อย ทำให้ไม่ครอบคลุมลูกจ้างเอกชนทุกราย ซึ่งความไม่เพียงพอและความแตกต่างของระดับรายได้หลังเกษียณ ตลอดจนความไม่ครอบคลุมลูกจ้างเอกชนทั้งระบบ จึงไม่สามารถสร้างความมั่นคง และเป็นหลักประกันรายได้ในยามชราให้กับลูกจ้างได้ อีกทั้งยังเป็นปัจจัยทำให้เศรษฐกิจของประเทศไม่อาจขับเคลื่อนไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นเพื่อให้มีระบบการออมเพื่อการดำรงชีพยามชราภาพเพียงพอหลังเกษียณ สร้างความมั่นคงในบั้นปลายชีวิต ครอบคลุมลูกจ้างทั้งระบบ ตลอดจนเพื่อเป็นการสร้างวินัยในการออมของประชาชนคนไทยในวัยทำงาน จึงสมควรจัดตั้งกองทุนเพื่อเป็นช่องทางการออมเพื่อการชราภาพภาคบังคับให้แก่ลูกจ้างในระบบให้ได้รับผลประโยชน์ในรูปแบบบำเหน็จบำนาญ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
กองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติแห่งหมวด ๓ สมาชิกและสิทธิประโยชน์ของสมาชิก ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) ข้าราชการและลูกจ้างประจำของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น

(๒) ผู้อำนวยการ ครู และบุคลากรทางการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน

(๓) สมาชิกกองทุนอื่นหรือผู้ที่อยู่ในระบบบำเหน็จบำนาญอื่นตามที่กำหนดโดย

กฎกระทรวง

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ

“เงินสะสม” หมายความว่า เงินที่สมาชิกสะสมเข้ากองทุนตามพระราชบัญญัตินี้

“เงินสมทบ” หมายความว่า เงินที่นายจ้างจ่ายสมทบเข้ากองทุนตามพระราชบัญญัตินี้

“ค่าจ้าง” หมายความว่า เงินทุกประเภทที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างเป็นค่าตอบแทนการทำงานในวันและเวลาทำงานปกติไม่ว่าจะคำนวณตามระยะเวลาหรือคำนวณตามผลงานที่ลูกจ้างทำได้ และให้หมายความรวมถึงเงินที่นายจ้างจ่ายให้ในวันหยุดและวันลาซึ่งลูกจ้างไม่ได้ทำงานด้วย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะกำหนดคำนวณหรือจ่ายในลักษณะใดหรือโดยวิธีการใด และไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งทำงานให้นายจ้างโดยรับค่าจ้าง และให้หมายความรวมถึงลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยประกันสังคมด้วย

“นายจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งรับลูกจ้างเข้าทำงานโดยจ่ายค่าจ้าง และให้หมายความรวมถึง ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนนายจ้าง ในกรณีที่นายจ้างเป็นนิติบุคคลให้หมายความรวมถึงผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลและผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลให้ทำการแทนด้วย และนายจ้างตามกฎหมายว่าด้วยประกันสังคม

“บำเหน็จ” หมายความว่า เงินที่จ่ายครั้งเดียวเมื่อสมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงเมื่ออายุครบหกสิบปีบริบูรณ์

“บำนาญ” หมายความว่า เงินที่จ่ายเป็นรายเดือนเมื่อสมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงเมื่ออายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

“ทุพพลภาพ” หมายความว่า การสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะหรือของร่างกาย หรือสูญเสียสภาวะปกติของจิตใจ จนทำให้ความสามารถในการทำงานลดลงถึงขนาดไม่อาจประกอบการทำงานตามปกติได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่เลขาธิการประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการแพทย์

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ กับให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศ และแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การจัดตั้งกองทุนและลักษณะของกิจการกองทุน

มาตรา ๖ ให้จัดตั้งกองทุนชั้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า “กองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ” เรียกโดยย่อว่า “กบช.”

ให้กองทุนเป็นหน่วยงานของรัฐและมีฐานะเป็นนิติบุคคลที่ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ

กองทุนมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการออมทรัพย์ของสมาชิกและเพื่อเป็นหลักประกันการจ่ายบำเหน็จบำนาญแก่สมาชิก

รายได้ของกองทุนไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๗ กิจการของกองทุนไม่อยู่ในบังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ และกฎหมายว่าด้วยประกันสังคม

เลขาธิการและผู้ปฏิบัติงานในกองทุนต้องได้รับการคุ้มครองและประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และกฎหมายว่าด้วยประกันสังคม

มาตรา ๘ กองทุนประกอบด้วยทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

(๑) เงินสะสม

(๒) เงินสมทบ

(๓) เงินเพิ่มตามมาตรา ๓๔

(๔) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้

(๕) เงินที่รัฐบาลจัดสรรให้

(๖) รายได้อื่น

(๗) ดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน

(๘) ทรัพย์สินของลูกจ้างที่โอนย้ายมาทั้งจำนวนจากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกองทุนอื่น ทั้งนี้ การโอนย้ายทรัพย์สินดังกล่าวเข้ากองทุนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๙ ให้กองทุนมีสำนักงานใหญ่ ณ สถานที่ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และจะจัดตั้งสาขาหรือตัวแทนขึ้น ณ ที่อื่นใดตามความจำเป็นก็ได้

มาตรา ๑๐ ให้กองทุนมีอำนาจกระทำการต่าง ๆ ภายในขอบวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๖ และอำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินสิทธิต่าง ๆ

(๒) ก่อตั้งสิทธิหรือทำนิติกรรมใด ๆ ทั้งในและนอกราชอาณาจักร

(๓) ลงทุนหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของกองทุน

(๔) กระทำการอย่างอื่นบรรดาที่เกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่องในการจัดให้สำเร็จ

ตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

มาตรา ๑๑ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของกองทุน ให้จ่ายจากเงินของกองทุนในบัญชีเงินกองกลางตามมาตรา ๕๔ (๓) ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

หมวด ๒

การควบคุมและการบริหาร

มาตรา ๑๒ ให้มีคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “คณะกรรมการ กบช.” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลัง เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงแรงงาน เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างฝ่ายละสี่คนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๑๓ ผู้รับบำนาญซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๑๓ จำนวนหนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสี่คน โดยในจำนวนนี้ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมาย ด้านบัญชี ด้านการเงินและการลงทุน และด้านการประกันภัยด้านละหนึ่งคน เป็นกรรมการให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง และกรรมการซึ่งเป็นผู้รับบำนาญ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยคำนึงถึงการกระจายตัวในสาขาอาชีพ ทั้งนี้ จะให้มีการขึ้นบัญชีไว้สำหรับผู้ที่ได้รับคะแนนถัดไปจากผู้ที่ได้รับเลือกเป็นกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง หรือกรรมการซึ่งเป็นผู้รับบำนาญเพื่อประโยชน์ตามมาตรา ๑๘ ด้วยก็ได้

มาตรา ๑๔ ให้ประธานกรรมการ กรรมการโดยตำแหน่ง กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง และกรรมการซึ่งเป็นผู้รับบำนาญประชุมรวมกัน เพื่อเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

มาตรา ๑๕ กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง กรรมการซึ่งเป็นผู้รับบำนาญและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีสัญชาติไทยและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๒) เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย
- (๓) เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ไม่ว่าจะมีการรอการลงโทษหรือไม่ก็ตาม เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๔) เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น หรือกรรมการหรือที่ปรึกษาหรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวไม่น้อยกว่าสามปี
- (๕) เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของกองทุน

(๖) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญาเกี่ยวกับกองทุน หรือในกิจการที่กระทำให้แก่กองทุน ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อม เว้นแต่เป็นผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้เป็นกรรมการในบริษัทที่กองทุนเป็นผู้ถือหุ้น

(๗) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือเคยถูกเลิกจ้างจากหน่วยงานเอกชนเพราะทุจริตต่อหน้าที่

มาตรา ๑๖ ให้กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง กรรมการ ซึ่งเป็นผู้รับบำนาญ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการตามวรรคหนึ่งซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับเลือกอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่ง เกินสองวาระมิได้

ในกรณีที่กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง กรรมการซึ่งเป็นผู้รับบำนาญ หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการเลือกกรรมการขึ้นใหม่ ภายในหกสิบวัน ในระหว่างที่ยังมิได้มีการเลือกกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่ง ตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไป จนกว่ากรรมการที่ได้รับเลือกใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๖ กรรมการ ซึ่งเป็นผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง กรรมการซึ่งเป็นผู้รับบำนาญ หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) มีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๕
- (๕) พ้นจากการเป็นนายจ้างหรือลูกจ้าง แล้วแต่กรณี
- (๖) คณะกรรมการมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมด

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง และกรรมการซึ่งเป็นผู้รับบำนาญผู้ใดพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระให้ผู้ซึ่งได้คะแนนถัดไปซึ่งขึ้นบัญชีไว้ ในการเลือกกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง และกรรมการซึ่งเป็นผู้รับบำนาญ เป็นกรรมการแทน ในกรณีที่ไม่มีผู้ขึ้นบัญชีไว้ ให้ดำเนินการเลือกผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง และกรรมการซึ่งเป็นผู้รับบำนาญขึ้นใหม่ตามมาตรา ๑๓

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ดำเนินการเลือก กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ตามมาตรา ๑๔ แทนตำแหน่งที่ว่าง

ให้กรรมการผู้ได้รับการเลือกให้ดำรงตำแหน่งแทนตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่วาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน จะไม่เลือก กรรมการขึ้นดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

มาตรา ๑๙ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมของคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด การออกเสียงลงมติแต่งตั้งหรือเลิกจ้างเลขาธิการต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดที่อยู่ในตำแหน่ง

มาตรา ๒๐ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียในเรื่องที่พิจารณา ให้แจ้งการมีส่วนได้เสียนั้นและห้ามมิให้เข้าร่วมพิจารณาในเรื่องนั้น

มาตรา ๒๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดนโยบาย และออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งในการบริหารกิจการของกองทุน
- (๒) กำหนดนโยบายการลงทุนของกองทุนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยกฎกระทรวง
- (๓) กำกับดูแลการบริหารกิจการของกองทุน
- (๔) ออกข้อบังคับว่าด้วยการปฏิบัติงานของเลขาธิการและการมอบอำนาจให้ผู้อื่นปฏิบัติงานแทนเลขาธิการ
- (๕) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการรับ เก็บรักษา และจ่ายเงินของกองทุน
- (๖) พิจารณาสถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่น และนโยบายการลงทุนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยกฎกระทรวง
- (๗) กำหนดหลักเกณฑ์การจัดทำทะเบียนสมาชิก
- (๘) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย
- (๙) ออกระเบียบ คำสั่ง และข้อบังคับเกี่ยวกับการพนักงาน ระบบพนักงานสัมพันธ์ การบรรจุ แต่งตั้ง ถอดถอน และวินัยพนักงานและลูกจ้างของกองทุน การกำหนดเงินเดือนและเงินอื่น ๆ รวมตลอดถึงการสงเคราะห์และสวัสดิการต่าง ๆ
- (๑๐) เสนอแนะต่อรัฐมนตรีในการปรับปรุงอัตราเงินสะสมและเงินสมทบ
- (๑๑) ปฏิบัติงานอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุนตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๒ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ประธานอนุกรรมการ และอนุกรรมการ ได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี และให้ถือเป็นค่าใช้จ่ายของกองทุน

มาตรา ๒๓ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งเลขาธิการโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการกำหนดเงื่อนไขในการทดลองปฏิบัติงานหรือการทำงานในหน้าที่เลขาธิการ ให้เป็นไปตามสัญญาจ้างที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ ให้เลขาธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละไม่เกินสี่ปี แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระไม่ได้

การทำสัญญาจ้างเลขาธิการ ให้ประธานกรรมการเป็นผู้มีอำนาจทำสัญญาในนามของกองทุน

ให้เลขาธิการได้รับเงินค่าจ้าง ค่าตอบแทนและเงินอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

มาตรา ๒๔ เลขาธิการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์ในวันที่ได้รับการแต่งตั้ง
- (๓) สามารถปฏิบัติงานให้แก่กองทุนได้เต็มเวลา
- (๔) ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๕ (๑) (๒) (๓) (๔) (๖) และ (๗)

มาตรา ๒๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามอายุการจ้าง เลขาธิการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๔
- (๔) คณะกรรมการมีมติให้เลิกจ้างโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

มาตรา ๒๖ ให้เลขาธิการเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของกองทุน และรับผิดชอบในการบริหารกิจการของกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน และตามกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และนโยบายที่คณะกรรมการกำหนด

เลขาธิการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการบริหารกิจการของกองทุน

มาตรา ๒๗ ในกิจการของกองทุนที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการเป็นผู้แทนของกองทุน

การปฏิบัติงานของเลขาธิการและการมอบอำนาจให้ผู้อื่นปฏิบัติงานแทนเลขาธิการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

การจำกัดอำนาจของเลขาธิการให้เป็นไปตามข้อบังคับของคณะกรรมการ ซึ่งต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา

นิติกรรมที่กระทำโดยฝ่าฝืนข้อบังคับตามวรรคสองและวรรคสาม ย่อมไม่ผูกพันกองทุน เว้นแต่คณะกรรมการจะให้สัตยาบัน

สมาชิกและสิทธิประโยชน์ของสมาชิก

มาตรา ๒๘ ให้ลูกจ้างซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์และไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์ เป็นสมาชิกของกองทุน

มาตรา ๒๙ ให้กองทุนประสานงานกับสำนักงานประกันสังคม เพื่อนำข้อมูลของนายจ้างและลูกจ้างซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยประกันสังคมมาใช้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

ให้นายจ้างซึ่งไม่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยประกันสังคมและอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัตินี้ ที่มีลูกจ้างตามมาตรา ๒๘ ยื่นแบบรายการแสดงรายชื่อ อัตราค่าจ้าง นโยบายการลงทุนที่ลูกจ้างเลือก และข้อความอื่นตามแบบที่เลขาธิการประกาศกำหนดต่อกองทุนภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ลูกจ้างนั้นเป็นสมาชิก

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการซึ่งไม่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยประกันสังคมได้ว่าจ้างโดยวิธีเหมาค่าแรงมอบให้แก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดรับช่วงไปควบคุมดูแลการทำงาน และรับผิดชอบจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างอีกทอดหนึ่ง หรือมอบหมายให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นผู้จัดหาลูกจ้างมาทำงานอันมิใช่การประกอบธุรกิจจัดหางาน โดยการทำงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจซึ่งกระทำในสถานประกอบกิจการหรือสถานที่ทำงานของผู้ประกอบกิจการ และเครื่องมือที่สำคัญสำหรับใช้ทำงานนั้นผู้ประกอบกิจการเป็นผู้จัดหา กรณีเช่นว่านี้ผู้ประกอบกิจการย่อมอยู่ในฐานะนายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่ผู้รับเหมาค่าแรงตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ยื่นแบบรายการต่อกองทุนตามมาตรา ๒๙ วรรคสอง ในฐานะนายจ้าง ให้ผู้รับเหมาค่าแรงมีหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เช่นเดียวกับนายจ้าง ในกรณีเช่นว่านี้ให้ผู้ประกอบกิจการหลุดพ้นจากความรับผิดชอบในหนี้เงินสมทบและเงินเพิ่ม เพียงเท่าที่ผู้รับเหมาค่าแรงได้นำส่งกองทุน

มาตรา ๓๑ เมื่อได้รับข้อมูลตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง หรือนายจ้างตามมาตรา ๒๙ วรรคสอง ได้ยื่นแบบรายการแล้ว ให้กองทุนออกหนังสือสำคัญแสดงการขึ้นทะเบียนแก่นายจ้าง ทั้งนี้ ตามแบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่ความปรากฏแก่กองทุนหรือจากคำร้องของลูกจ้างว่า ไม่มีชื่อลูกจ้างบางคนซึ่งเป็นสมาชิกตามมาตรา ๒๘ ให้กองทุนมีอำนาจบันทึกรายละเอียดในแบบรายการโดยพิจารณาจากหลักฐานที่เกี่ยวข้อง แล้วออกหนังสือสำคัญแสดงการขึ้นทะเบียนเพิ่มเติมแก่นายจ้าง

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อความในแบบรายการเปลี่ยนแปลงไป ให้นายจ้างแจ้งเป็นหนังสือต่อกองทุนตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด เพื่อขอเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไข

เพิ่มเติมรายการภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ทั้งนี้ ตามแบบ และวิธีการที่เลขาธิการประกาศกำหนด

ให้นำความในมาตรา ๓๒ มาใช้บังคับแก่กรณีที่นายจ้างไม่ปฏิบัติตามมาตรานี้โดยอนุโลม

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่หนังสือสำคัญแสดงการขึ้นทะเบียนสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้นายจ้างยื่นขอรับใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการขึ้นทะเบียนต่อกองทุน ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดดังกล่าว ทั้งนี้ ตามระเบียบ ที่เลขาธิการกำหนด

มาตรา ๓๕ ทุกครั้งที่มีการจ่ายค่าจ้าง ให้สมาชิกจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุน โดยให้นายจ้าง หักจากค่าจ้างส่งเข้ากองทุนในอัตราร้อยละสิบของค่าจ้าง และให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนในอัตราร้อยละสิบของค่าจ้าง ทั้งนี้ จำนวนเงินค่าจ้างที่ใช้ในการคำนวณเงินสะสมและจ่ายเงินสมทบให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้ถือว่าสมาชิกจ่ายเงินสะสมแล้วตั้งแต่วันที่ถึงกำหนดจ่ายค่าจ้าง

ให้นายจ้างนำเงินสะสมที่ได้หักไว้ตามวรรคหนึ่งและเงินสมทบส่งให้แก่กองทุนภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีการหักเงินสะสมไว้ พร้อมทั้งยื่นแบบรายการแสดงการส่งเงินสะสม และเงินสมทบ ทั้งนี้ ตามแบบและวิธีการที่เลขาธิการประกาศกำหนด

ถ้านายจ้างไม่จ่ายค่าจ้างตามกำหนดเวลาที่ต้องจ่าย ให้นายจ้างมีหน้าที่นำส่งเงินสะสม และเงินสมทบตามที่บัญญัติไว้ในวรรคสอง โดยถือเสมือนว่ามีการจ่ายค่าจ้างแล้ว

ในกรณีที่นายจ้างนำเงินสะสมหรือเงินสมทบส่งให้กองทุนเกินจำนวนที่ต้องชำระ ให้นายจ้างหรือสมาชิกยื่นคำร้องขอรับเงินในส่วนที่เกินคืนได้ตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด ถ้านายจ้างหรือสมาชิกมิได้เรียกเอาเงินดังกล่าวคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นำส่งหรือไม่มารับเงินคืน ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งให้มารับเงิน ให้เงินนั้นคงอยู่ในบัญชีเงินรายบุคคล ทั้งนี้ ให้กองทุน นำเงินสะสมหรือเงินสมทบในบัญชีเงินรายบุคคลไปลงทุนหาผลประโยชน์ได้ตามจำนวนเงินสะสม หรือเงินสมทบที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้เท่านั้น

ให้คณะกรรมการทบทวนอัตราเงินสะสมและเงินสมทบตามวรรคหนึ่งทุกห้าปี พร้อมทั้งเสนอแนะอัตราเงินสะสมและเงินสมทบต่อรัฐมนตรี

มาตรา ๓๕/๑ ในกรณีที่นายจ้างและลูกจ้างประสงค์จะส่งเงินสะสมหรือเงินสมทบเข้ากองทุนเกินกว่าอัตราที่กำหนด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ทั้งนี้ การส่งเงินสะสมหรือเงินสมทบตามมาตรานี้จะต้องไม่เกินร้อยละสิบห้าของค่าจ้าง

มาตรา ๓๖ การคำนวณค่าจ้างตามมาตรา ๓๕ เพื่อการจ่ายเงินสะสมและเงินสมทบ ให้ถือเอาค่าจ้างที่คิดเป็นรายเดือนเป็นเกณฑ์คำนวณ

ในการคำนวณค่าจ้างที่มีค่าจ้างรายเดือนให้เป็นค่าจ้างรายเดือน ให้ถือว่าค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับจริงในเดือนใดเป็นค่าจ้างรายเดือนของเดือนนั้น

ให้ถือว่าเงินสะสมที่หักจากค่าจ้างที่จ่ายให้ลูกจ้างในเดือนใดเป็นการจ่ายเงินสะสมของเดือนนั้น และไม่ว่าเงินสะสมนั้น จะได้หักไว้หรือนำส่งเดือนละกี่ครั้ง ให้ถือว่ามิมีระยะเวลาในการจ่ายเงินสะสมเท่ากับหนึ่งเดือน

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่นายจ้างไม่นำส่งเงินสะสมหรือเงินสมทบ หรือนำส่งไม่ครบตามกำหนดเวลาในมาตรา ๓๕ วรรคสอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีค่าเตือนเป็นหนังสือให้นายจ้างนำเงินสะสมหรือเงินสมทบที่ค้างชำระ และเงินเพิ่มมาชำระภายในกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้น ถ้านายจ้างได้รับคำเตือนดังกล่าวแล้วแต่ยังไม่นำเงินสะสมหรือเงินสมทบที่ค้างชำระและเงินเพิ่มมาชำระภายในกำหนด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจประเมินเงินสะสมหรือเงินสมทบและแจ้งเป็นหนังสือให้นายจ้างนำส่งได้ ดังนี้

(๑) ถ้านายจ้างเคยนำส่งเงินสะสมหรือเงินสมทบมาแล้ว ให้ถือว่าจำนวนเงินสะสมหรือเงินสมทบที่นายจ้างมีหน้าที่นำส่งในเดือนต่อมาแต่ละเดือนมีจำนวนเท่ากับจำนวนเงินสะสมหรือเงินสมทบในเดือนที่นายจ้างได้นำส่งแล้วเดือนสุดท้ายเต็มเดือน

(๒) ถ้านายจ้างซึ่งมีหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ไม่ยื่นแบบรายการตามมาตรา ๒๙ หรือยื่นแบบรายการตามมาตรา ๒๙ แล้ว แต่ไม่เคยนำส่งเงินสะสมหรือเงินสมทบ หรือยื่นแบบรายการตามมาตรา ๒๙ โดยแจ้งจำนวนและรายชื่อลูกจ้างน้อยกว่าจำนวนลูกจ้างที่มีอยู่จริง ให้ประเมินเงินสะสมหรือเงินสมทบจากแบบรายการที่นายจ้างเคยยื่นไว้หรือจากจำนวนลูกจ้างที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบแล้วแต่กรณี โดยถือว่าลูกจ้างแต่ละคนได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือนในอัตราที่ได้เคยมีการยื่นแบบรายการไว้ แต่ถ้าไม่เคยมีการยื่นแบบรายการหรือยื่นแบบรายการไม่ครบถ้วน ให้ถือว่าลูกจ้างแต่ละคนได้รับค่าจ้างรายเดือนไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานที่ใช้บังคับอยู่ในท้องถิ่นนั้น คุณด้วยสามสิบ

ในกรณีที่มีการพิสูจน์ได้ภายในสองปีนับแต่วันที่มีการแจ้งการประเมินเงินสะสมหรือเงินสมทบตามวรรคหนึ่งว่าจำนวนเงินสะสมหรือเงินสมทบที่แท้จริงที่นายจ้างมีหน้าที่ต้องนำส่งมีจำนวนมากกว่าหรือน้อยกว่าจำนวนเงินสะสมหรือเงินสมทบที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินไว้ตามวรรคหนึ่ง

(๑) หรือ (๒) ให้กองทุนมีหนังสือแจ้งผลการพิสูจน์ให้นายจ้างทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบผลการพิสูจน์ เพื่อให้นายจ้างนำส่งเงินสะสมหรือเงินสมทบเพิ่มเติมภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งหรือยื่นคำขอต่อกองทุนเพื่อขอให้คืนเงินสะสมหรือเงินสมทบ ถ้านายจ้างไม่มารับเงินดังกล่าวคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ทราบผลการพิสูจน์ ให้เงินนั้นตกเข้าบัญชีเงินรายบุคคลของลูกจ้างรายนั้น

การนำส่งค่าเตือน การแจ้งจำนวนเงินสะสมหรือเงินสมทบที่ประเมินได้ และการแจ้งผลการพิสูจน์ ให้กองทุนส่งไปยังนายจ้างโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือให้เจ้าหน้าที่หรือพนักงานเจ้าหน้าที่นำไปส่ง ณ ภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่หรือสำนักงานของนายจ้างในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของนายจ้าง ถ้าไม่พบนายจ้าง ณ ภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ หรือสำนักงานของนายจ้างจะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว และอยู่หรือทำงานในบ้าน หรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของนายจ้างนั้นก็ได้อีก

ถ้าไม่สามารถส่งตามวิธีในวรรคสามได้ ให้ใช้วิธีปิดหนังสือดังกล่าวไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่ายที่สำนักงานของนายจ้าง เมื่อได้ดำเนินการดังกล่าวและเวลาได้ล่วงพ้นไปเกินสิบห้าวันแล้ว ให้ถือว่านายจ้างได้รับหนังสือนั้นแล้ว

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่สมาชิกทำงานกับนายจ้างหลายรายให้นายจ้างทุกรายมีหน้าที่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖

มาตรา ๓๙ นายจ้างซึ่งไม่นำส่งเงินสะสมหรือเงินสมทบ หรือส่งไม่ครบจำนวนภายในเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๓๕ ต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินสะสมหรือเงินสมทบที่นายจ้างยังมีได้นำส่ง หรือของจำนวนเงินสะสมหรือเงินสมทบที่ยังขาดอยู่นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่ง ทั้งนี้ เงินเพิ่มที่คำนวณได้ต้องไม่เกินจำนวนเงินสมทบที่นายจ้างต้องจ่าย

ในกรณีที่นายจ้างมิได้หักค่าจ้างของสมาชิก เพื่อส่งเป็นเงินสะสมหรือหักไว้แล้ว แต่ยังไม่ครบจำนวนตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง ให้นายจ้างรับผิดชอบใช้เงินที่ต้องส่งเป็นเงินสะสมเต็มจำนวน และต้องจ่ายเงินเพิ่มในเงินจำนวนนี้ตามวรรคหนึ่งนับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่ง และในกรณีเช่นว่านี้ สิทธิที่สมาชิกพึงได้รับคงมีเสมือนหนึ่งว่าสมาชิกได้ส่งเงินสะสมแล้ว

ให้กองทุนนำเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง จัดสรรและบันทึกลงในบัญชีของสมาชิกแต่ละรายที่ควรได้รับเงินดังกล่าวเฉลี่ยตามจำนวนลูกจ้างของนายจ้างที่นำส่งเงินเพิ่มเพื่อนำไปลงทุนต่อไป

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่นายจ้างเป็นผู้รับเหมาช่วง ให้ผู้รับเหมาช่วงถัดขึ้นไป หากมีตลอดสายจนถึงผู้รับเหมาชั้นต้นร่วมรับผิดชอบกับผู้รับเหมาช่วงซึ่งเป็นนายจ้างในเงินสมทบซึ่งนายจ้างมีหน้าที่ต้องจ่ายตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๑ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลมแก่ผู้รับเหมาช่วงตามมาตรา ๔๐ ซึ่งไม่นำส่งเงินสะสม เงินสมทบ หรือส่งไม่ครบจำนวนภายในเวลาที่กำหนด

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่รัฐมนตรีเห็นว่าท้องที่หนึ่งท้องที่ใดเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ สาธารณภัย หรือเหตุการณ์ใดที่ส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนด ประเภทธุรกิจ ระยะเวลา หรือเงื่อนไขใด เพื่อให้ลูกจ้างหรือนายจ้างหยุดหรือเลื่อนการส่งเงินสะสมหรือเงินสมทบเข้ากองทุนได้คราวละไม่เกินหนึ่งปี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยการเสนอแนะของคณะกรรมการ

มาตรา ๔๓ สมาชิกสิ้นสมาชิกภาพเมื่อ

(๑) อายุครบหกสิบปีบริบูรณ์

(๒) ตาย

(๓) ไม่ประสงค์ที่จะพำนักอยู่ในประเทศไทย กรณีสมาชิกซึ่งไม่มีสัญชาติไทย

ให้กองทุนแจ้งยอดเงินสะสม เงินสมทบ พร้อมทั้งผลประโยชน์ตอบแทนของเงินดังกล่าวแก่สมาชิกที่สิ้นสมาชิกภาพด้วย

มาตรา ๔๔ ในกรณีที่สมาชิกสิ้นสมาชิกภาพเพราะอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ ตามมาตรา ๔๓ (๑) ให้กองทุนจ่ายเงินให้สมาชิกจากบัญชีเงินบำนาญตามมาตรา ๕๔ (๒) ด้วยวิธีการใด วิธีการหนึ่งตามที่สมาชิกแสดงเจตนาไว้ ดังนี้

(๑) บำนาญเป็นระยะเวลาสี่สิบปี

(๒) บำเหน็จ

ให้สมาชิกแจ้งเหตุแห่งการสิ้นสมาชิกภาพตามวรรคหนึ่งต่อกองทุนโดยไม่ชักช้า และให้กองทุนจ่ายเงินภายในเวลาไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่สมาชิกนั้นสิ้นสมาชิกภาพ

มาตรา ๔๔/๑ ในกรณีที่สมาชิกซึ่งไม่มีสัญชาติไทยสิ้นสมาชิกภาพตามมาตรา ๔๓ (๓) ให้สมาชิกแจ้งเหตุแห่งการสิ้นสมาชิกภาพต่อกองทุนโดยไม่ชักช้า และให้กองทุนจ่ายเงินบำเหน็จให้แก่สมาชิกที่สิ้นสมาชิกภาพนั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๔๕ ในกรณีที่ลูกจ้างซึ่งเป็นสมาชิกสิ้นสมาชิกภาพเพราะถึงแก่ความตาย ตามมาตรา ๔๓ (๒) ก่อนอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ ให้นายจ้างแจ้งเหตุดังกล่าวต่อกองทุนโดยไม่ชักช้า และให้กองทุนจ่ายเงินสะสม เงินสมทบ และผลประโยชน์ของเงินสะสมและเงินสมทบทั้งหมดของสมาชิกผู้นั้น แก่บุคคลที่สมาชิกกำหนดให้ได้รับเงินจากกองทุนโดยทำเป็นหนังสือมอบไว้แก่กองทุน ทั้งนี้ ให้กองทุนจ่ายเงินดังกล่าวภายในเวลาไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่สมาชิกผู้นั้นสิ้นสมาชิกภาพ

ในกรณีที่สมาชิกมิได้กำหนดบุคคลผู้จะพึงได้รับเงินจากกองทุนโดยทำเป็นหนังสือมอบไว้แก่กองทุน หรือได้กำหนดไว้แต่บุคคลผู้นั้นตายก่อน ให้จ่ายเงินจากกองทุนตามวรรคหนึ่ง ให้แก่บุคคลตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) บุตรที่ได้รับสองส่วน แต่ถ้าผู้ตายมีบุตรตั้งแต่สามคนขึ้นไปให้ได้รับสามส่วน

(๒) สามีหรือภรรยาที่ได้รับหนึ่งส่วน

(๓) บิดามารดา หรือบิดาหรือมารดาที่มีชีวิตอยู่ให้ได้รับหนึ่งส่วน

ถ้าผู้ตายไม่มีบุคคลดังกล่าวใน (๑) (๒) หรือ (๓) หรือมีแต่ได้ตายก่อน ให้แบ่งเงินที่บุคคลนั้นมีสิทธิจะได้รับให้แก่บุคคลที่ยังมีชีวิตอยู่ตามส่วนที่กำหนดในวรรคสอง

ถ้าผู้ตายไม่มีบุคคลผู้มีสิทธิได้รับเงินจากกองทุนตามวรรคหนึ่งและไม่มีทายาท ตามกฎหมายแล้ว ให้เงินดังกล่าวตกเป็นของกองทุน

มาตรา ๔๕/๑ ในกรณีที่บุคคลตามมาตรา ๔๕ วรรคสอง เห็นว่าตนมีสิทธิได้รับเงิน จากกองทุน และประสงค์จะขอรับเงินดังกล่าว ให้ยื่นคำขอรับเงินต่อกองทุนตามระเบียบที่เลขาธิการ ประกาศกำหนด และให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายพิจารณาสั่งการโดยเร็ว

ในกรณีที่มีการส่งจ่ายเงินตามวรรคหนึ่ง และได้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอรับเงินทราบแล้ว ให้ผู้ยื่นคำขอรับเงินมารับเงินดังกล่าวโดยเร็ว หากไม่มารับภายในสองปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากกองทุน ให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุน โดยให้นำเข้าบัญชีเงินกองกลาง

มาตรา ๔๕/๒ ในกรณีที่สมาชิกหรือผู้ใดมีสิทธิได้รับเงินสะสม เงินสมทบ และผลประโยชน์ของเงินดังกล่าวจากกองทุน แต่ยังไม่ได้รับเงินจากกองทุน ให้คงเงินนั้นไว้ในบัญชี

เงินรายบุคคลของสมาชิกผู้นั้น หากพ้นระยะเวลาสิบปี ให้ดอกผลของเงินดังกล่าวตกเป็นของกองทุน โดยให้นำเข้าบัญชีเงินกองกลาง

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่สมาชิกทุพพลภาพหรือเจ็บป่วยจนใกล้ถึงแก่ชีวิตก่อนอายุครบ หกสิบปีบริบูรณ์ ซึ่งแพทย์ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรมได้วินิจฉัยว่า ทุพพลภาพหรือเจ็บป่วยจนใกล้ถึงแก่ชีวิต แล้วแต่กรณี สมาชิกผู้นั้นจะขอรับเงินสะสม เงินสมทบ ผลประโยชน์ของเงินสะสมและผลประโยชน์เงินสมทบบางส่วนหรือทั้งหมดจากกองทุนก็ได้

มาตรา ๔๗ ผู้ใดเป็นสมาชิกและต่อมาภายหลังได้เป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ส่วนท้องถิ่น กองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน หรือสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง ก่อนสิ้นสมาชิกภาพ แล้วแต่กรณี ให้สมาชิกรายนั้นคงการเป็นสมาชิกต่อไป

ในกรณีที่สมาชิกสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างตามวรรคหนึ่ง และกลับมาเป็นลูกจ้างอีก ให้จ่ายเงินเข้ากองทุนตามที่กำหนดในมาตรา ๓๕

มาตรา ๔๘ การจ่ายเงินกรณีสมาชิกสิ้นสมาชิกภาพตามมาตรา ๔๔ การจ่ายเงินกรณี สมาชิกถึงแก่ความตายตามมาตรา ๔๕ การจ่ายเงินกรณีสมาชิกทุพพลภาพหรือเจ็บป่วยจนใกล้ถึงแก่ชีวิต ตามมาตรา ๔๖ และการจ่ายเงินกรณีผู้รับบำนาญถึงแก่ความตายตามมาตรา ๕๖ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๔๙ สิทธิการรับเงินทั้งปวงตามพระราชบัญญัตินี้เป็นสิทธิเฉพาะตัวไม่อาจโอน แก่กันได้

มาตรา ๔๙/๑ การลงทุนของกองทุนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๕๐ สถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นที่ประสงค์จะจัดการเงินของกองทุน ต้องเป็นผู้ได้รับอนุญาตจัดการกองทุนรวมหรือกองทุนส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์

ให้สถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการเสนอ นโยบายการลงทุนต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมการให้ความเห็นชอบนโยบาย การลงทุนแล้วให้นำเสนอนโยบายดังกล่าวต่อสมาชิก และให้กองทุนนำเงินไปหาประโยชน์ จากนโยบายการลงทุนที่สมาชิกแสดงเจตนาไว้

การแสดงเจตนาเลือกนโยบายการลงทุนตามวรรคสอง สมาชิกสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในกรณีที่สมาชิกไม่เลือกนโยบายการลงทุนตามวรรคสอง ให้กองทุนนำเงินไปลงทุน ในนโยบายการลงทุนที่คณะกรรมการกำหนด

การขออนุญาต วิธีจัดการ และค่าใช้จ่ายในการจัดการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
และวิธีการที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

หมวด ๔
การเงินและการบัญชี

มาตรา ๕๓ กองทุนต้องวางและถือไว้ซึ่งระบบการบัญชีที่เหมาะสมแก่กองทุน
ตามมาตรฐานการบัญชี มีบัญชีลงรายการรับและจ่ายเงิน สินทรัพย์ และหนี้สินที่แสดงฐานะการเงิน
ที่เป็นอยู่ตามความจริงและตามที่ควร พร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการนั้น ๆ และให้มีการ
ตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ รวมทั้งต้องรายงานผลการตรวจสอบให้คณะกรรมการทราบอย่างน้อย
ปีละหนึ่งครั้ง

มาตรา ๕๔ ให้กองทุนจัดให้มีบัญชี ประกอบด้วย

(๑) บัญชีเงินรายบุคคลซึ่งแสดงรายการเงินสะสม เงินสมทบ และผลประโยชน์ของ
เงินสะสมและเงินสมทบบรรดาที่เป็นของสมาชิกแต่ละคน

(๒) บัญชีเงินบำนาญซึ่งแสดงรายการเงินสะสม เงินสมทบ และผลประโยชน์ของเงินสะสม
และเงินสมทบที่โอนมาจากบัญชีเงินรายบุคคลของสมาชิกที่สิ้นสมาชิกภาพสำหรับจ่ายบำเหน็จหรือบำนาญ
ให้แก่สมาชิกผู้นั้น

(๓) บัญชีเงินกองกลางซึ่งแสดงรายการเงินที่มีผู้บริจาคให้ตามมาตรา ๘ (๔)
เงินที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามมาตรา ๘ (๕) เงินตามบัญชีเงินรายบุคคลที่ไม่มีผู้รับตามมาตรา ๔๕/๑
และมาตรา ๔๕/๒ เงินและทรัพย์สินของกองทุนในส่วนที่มีเจ้าของสมาชิก ผู้รับบำนาญ หรือผู้รับบำเหน็จคนใด
และดอกผลของเงินและทรัพย์สินดังกล่าว

มาตรา ๕๕ เมื่อสมาชิกผู้ใดสิ้นสมาชิกภาพเพราะอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ ให้โอนเงิน
จากบัญชีเงินรายบุคคลตามมาตรา ๕๔ (๑) ของสมาชิกผู้นั้นมาเข้าบัญชีเงินบำนาญเพื่อใช้จ่ายเป็น
บำนาญตามที่คำนวณได้ตามมาตรา ๔๔ (๑) หรือจ่ายเป็นบำเหน็จตามมาตรา ๔๔ (๒) ให้แก่สมาชิกผู้นั้น

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่ผู้รับบำนาญตายและยังมีเงินคงเหลือในบัญชีเงินบำนาญของผู้นั้น
ให้จ่ายเงินที่เหลือนั้นแก่บุคคลตามมาตรา ๔๕ โดยอนุโลม

มาตรา ๕๗ ดอกผลที่ได้จากการนำเงินของกองทุนในแต่ละบัญชีไปลงทุนหาผลประโยชน์
เมื่อได้หักไว้สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของกองทุนตามอัตราที่คณะกรรมการกำหนดแล้ว
ที่เหลือให้ดำเนินการจัดสรร ดังนี้

(๑) ดอกผลของการนำเงินของบัญชีเงินรายบุคคลไปลงทุน ให้จัดสรรเป็นผลประโยชน์
ของเงินสะสมและเงินสมทบของเงินที่มีอยู่ในบัญชีของสมาชิกแต่ละคน

(๒) ดอกผลของการนำเงินของบัญชีเงินบำนาญของผู้รับบำนาญไปลงทุนให้จัดสรรเพิ่ม
ในบัญชีของผู้รับบำนาญแต่ละคน

(๓) ดอกผลอื่นนอกจาก (๑) และ (๒) ให้จัดสรรเป็นรายได้ของบัญชีเงินกองกลาง
การจัดสรรดอกผลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลา
ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

หมวด ๕

การตรวจสอบและรายงาน

มาตรา ๕๘ ให้กองทุนแฉ่งยอดเงินสะสม เงินสมทบ พร้อมทั้งผลประโยชน์ตอบแทน
ของเงินดังกล่าวในส่วนของสมาชิกแต่ละคนให้สมาชิกทราบอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

มาตรา ๕๙ ให้กองทุนยื่นรายงานแสดงการจัดการกองทุนต่อรัฐมนตรีอย่างน้อย
เดือนละหนึ่งครั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๖๐ ให้กองทุนจัดทำงบการเงิน เพื่อแสดงผลการดำเนินงานและฐานะการเงิน
ของกองทุนเสนอผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

มาตรา ๖๑ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือผู้สอบบัญชีที่สำนักงาน
การตรวจเงินแผ่นดินให้ความเห็นชอบเป็นผู้สอบบัญชีของกองทุน

มาตรา ๖๒ ให้ผู้สอบบัญชีทำรายงานการสอบบัญชีของกองทุนเสนอต่อรัฐมนตรี
ภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีและให้ประกาศงบการเงินที่ผู้สอบบัญชีได้ตรวจสอบแล้ว
และรายงานการสอบบัญชีในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖๓ ให้กองทุนจัดทำรายงานประจำปีเสนอรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาเสนอ
ต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อทราบภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับจากวันสิ้นปีบัญชี

รายงานตามวรรคหนึ่งต้องแสดงประมาณการการเงินที่จะขอให้รัฐบาลจัดสรร
เพื่อการดำเนินงานของกองทุนในระยะเวลาสามปีนับจากวันเสนอรายงานผลงานของกองทุน
ในปีที่ล่วงมาแล้ว พร้อมทั้งงบการเงิน และรายงานของผู้สอบบัญชีด้วย

หมวด ๖

การควบคุมกำกับการจัดการกองทุน

มาตรา ๖๔ ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้สถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นที่ได้รับอนุญาต กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานของสถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๕๐ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการจัดการเงินของกองทุนภายในระยะเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่ผู้ซึ่งได้รับคำสั่งตามวรรคหนึ่งไม่ชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการจัดการเงินของกองทุนภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือในกรณีที่ปรากฏว่าสถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นตามวรรคหนึ่งจัดการเงินของกองทุนในลักษณะที่อาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่กองทุน ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้แก้ไขหรือระงับการกระทำนั้นหรือสั่งยกเลิกการอนุญาตให้จัดการเงินของกองทุนนั้นได้

หากสถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นตามวรรคสองได้รับคำสั่งยกเลิกการอนุญาตให้จัดการเงินของกองทุนแล้ว ให้หยุดจัดการเงินของกองทุนทันที และส่งมอบเงินและทรัพย์สินคืนแก่กองทุนภายในเวลาที่กำหนดในคำสั่งนั้น

มาตรา ๖๔/๑ ในการจัดการเงินของกองทุนโดยสถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๕๐ ให้กองทุนจัดให้มีการตรวจสอบว่าในการจัดการเงินของกองทุนดังกล่าวนี้เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต

มาตรา ๖๕ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลโดยทั่วไปซึ่งการจัดการกองทุนเพื่อประโยชน์ในการนี้จะแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการจัดการกองทุนหรือจะแจ้งให้คณะกรรมการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงและรายงานให้รัฐมนตรีทราบด้วยก็ได้

ในกรณีที่รัฐมนตรีเห็นว่า สถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นที่ได้รับอนุญาตจัดการเงินของกองทุนในลักษณะที่อาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่กองทุน รัฐมนตรีอาจขอให้คณะกรรมการพิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๖๔ วรรคสอง ได้

มาตรา ๖๖ ในการดำเนินการเกี่ยวกับเงินสะสมและเงินสมทบที่ต้องนำส่งเข้ากองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานประกอบการหรือสำนักงานของนายจ้าง สถานที่ทำงานของลูกจ้าง ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือสอบถามข้อเท็จจริง ตรวจสอบทรัพย์สินหรือเอกสาร หลักฐานอื่น ถ่ายภาพ ถ่ายสำเนาเอกสารที่เกี่ยวกับการจ้าง การจ่ายค่าจ้าง ทะเบียนลูกจ้าง การจ่ายเงินสะสมและสมทบ และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือนำเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปตรวจสอบ หรือกระทำกรอย่างอื่นตามสมควร เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงในอันที่จะปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง หรือสิ่งอื่นที่จำเป็นมาเพื่อประกอบการพิจารณา

(๓)อายัดทรัพย์สินของนายจ้าง โดยเสนอเลขอาธิการเพื่อให้ออกคำสั่งอายัดทรัพย์สินในกรณีที่นายจ้างไม่นำส่งเงินสะสม เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม หรือนำส่งไม่ครบจำนวน

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่จะนำผู้ปฏิบัติงานในกองทุนไปช่วยปฏิบัติงานด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๖๖/๑ ในการดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจสอบสถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นที่ได้รับอนุญาตให้จัดการเงินของกองทุนตามมาตรา ๕๐ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ประกอบธุรกิจหรือสถานที่ตั้งของสถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นที่ได้รับอนุญาตให้จัดการเงินของกองทุน ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบสมุดบัญชีหรือเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับการจัดการเงินของกองทุน

(๒) ยึดหรืออายัดเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเงินของกองทุน ซึ่งไม่เป็นไปตามที่คณะกรรมการเห็นชอบให้ดำเนินการได้ เพื่อประโยชน์ในการสอบสวนข้อเท็จจริง

(๓) สั่งให้กรรมการ ผู้จัดการ พนักงานหรือลูกจ้างของสถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นที่ได้รับอนุญาตให้จัดการเงินของกองทุน มาให้ถ้อยคำหรือส่งสำเนาหรือแสดงสมุดบัญชี หรือเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับการจัดการเงินของกองทุน

เมื่อได้เข้าไปและลงมือทำการตรวจสอบตาม (๑) แล้ว ถ้ายังดำเนินการไม่เสร็จ จะกระทำต่อไปในเวลากลางคืนหรือนอกเวลาทำการของสถานที่นั้นก็ได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่จะนำผู้ปฏิบัติงานในกองทุนไปช่วยปฏิบัติงานด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๖๗ ในการปฏิบัติหน้าที่พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๙ นายจ้างผู้ใดโดยเจตนาไม่ยื่นแบบรายการต่อกองทุนภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๙ หรือไม่แจ้งเป็นหนังสือต่อกองทุนขอเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมรายการภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นความผิดต่อเนื่อง ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกินห้าพันบาทตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม

มาตรา ๗๐ นายจ้างผู้ใดยื่นแบบรายการตามมาตรา ๒๙ หรือแจ้งขอเปลี่ยนแปลง หรือแก้ไขเพิ่มเติมรายการตามมาตรา ๓๓ เป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๑ ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของนายจ้างอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของนายจ้างจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผยซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ หรือเพื่อประโยชน์ในการสอบสวน หรือการพิจารณาคดี หรือเป็นการเปิดเผยโดยนายจ้างได้ให้ความยินยอมแล้ว

มาตรา ๗๒ สถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นที่ได้รับอนุญาตรายใดไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๖๔ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

ในกรณีที่สถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นที่ได้รับอนุญาตกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เกิดจากการกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของสถาบันการเงิน หรือนิติบุคคลอื่นที่ได้รับอนุญาตนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสองล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๖ (๒) มาตรา ๖๖/๑ (๓) หรือขัดขวาง พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๖๖ หรือมาตรา ๖๖/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ ตามมาตรา ๖๖ หรือมาตรา ๖๖/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๔ กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของสถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นที่ได้รับอนุญาตรายใดแสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริง ซึ่งควรบอกให้แจ้งในสาระสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินของกองทุนต่อคณะกรรมการ ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕ ความผิดตามมาตรา ๖๙ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๒ และมาตรา ๗๓ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบที่รัฐมนตรีแต่งตั้งมีอำนาจเปรียบเทียบได้

คณะกรรมการเปรียบเทียบที่รัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งให้มีจำนวนสามคน ซึ่งคนหนึ่งต้องเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบได้ทำการเปรียบเทียบกรณีใด และผู้ต้องหาได้ชำระ ค่าปรับตามค่าเปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการเปรียบเทียบกำหนดแล้ว ให้คดีนั้น เป็นอันเลิกกัน

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายใน
ระยะเวลาที่กำหนด ให้ดำเนินคดีต่อไป

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๖ ในวาระเริ่มแรกให้รัฐบาลจัดสรรเงินเข้าบัญชีเงินกองกลางตามมาตรา ๕๔ (๓)
เป็นจำนวนหนึ่งพันล้านบาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของกองทุน

มาตรา ๗๗ ในวาระเริ่มแรกให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งประกอบด้วย
ปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงแรงงาน เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม
เลขาธิการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เลขาธิการสำนักงาน
คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เป็นกรรมการ และผู้อำนวยการสำนักงาน
เศรษฐกิจการคลัง เป็นกรรมการและเลขานุการ ทำหน้าที่คณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ
และให้ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลังทำหน้าที่เลขาธิการ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้
ไปพลางก่อน

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งดำเนินการเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามที่บัญญัติไว้
ในมาตรา ๑๒ เป็นกรรมการ และแต่งตั้งเลขาธิการ ทั้งนี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ

มาตรา ๗๘ เมื่อได้ดำเนินการเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและแต่งตั้งเลขาธิการแล้ว
ให้กรรมการเท่าที่มีอยู่ประกอบเป็นคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติเพื่อปฏิบัติหน้าที่
ตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน โดยให้ดำเนินการเลือกกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทน
ฝ่ายลูกจ้างตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓ เพื่อให้ได้คณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ
ตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่หมวด ๓ *สมาชิกและสิทธิประโยชน์ของสมาชิก*
มีผลใช้บังคับ

ในกรณีที่ยังไม่อาจเลือกกรรมการซึ่งเป็นผู้รับบำนาญตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓ ได้
เนื่องจากยังไม่มีผู้รับบำนาญตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการเท่าที่มีอยู่ปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน
จนกว่าจะมีการเลือกกรรมการซึ่งเป็นผู้รับบำนาญตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๙ ให้นายจ้างยื่นแบบรายการแสดงรายชื่อ อัตราค่าจ้างของลูกจ้างเพื่อขึ้นทะเบียน
ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๘๐ เมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป ให้ใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้แก่ นายจ้าง ลูกจ้าง บุคคล สถานประกอบการ
และหน่วยงาน ดังต่อไปนี้

- (๑) นายจ้างหรือสถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่หนึ่งร้อยคนขึ้นไป
- (๒) นายจ้าง สถานประกอบการ หรือนิติบุคคลที่ได้รับสัมปทานจากรัฐ

(๓) สถานประกอบการหรือนิติบุคคลที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยส่งเสริมการลงทุน

(๓/๑) พนักงานราชการในมหาวิทยาลัยของรัฐ

(๔) บริษัทหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(๕) รัฐวิสาหกิจที่มีอยู่ในระบบบำเหน็จบำนาญ

(๖) องค์กรมหาชนตามกฎหมายว่าด้วยองค์การมหาชน

(๗) หน่วยงานอื่นของรัฐ ที่มีอยู่ในบังคับของกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้แก่นายจ้างหรือสถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่สิบคนขึ้นไป และเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้แก่นายจ้างหรือสถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่หนึ่งคนขึ้นไป

มาตรา ๘๑ เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้นายจ้าง และสมาชิกจ่ายเงินสะสมและเงินสมทบเข้ากองทุนตามจำนวน ดังนี้

(๑) ปีที่ ๑ - ๓ อัตราร้อยละ ๓

(๒) ปีที่ ๔ - ๖ อัตราร้อยละ ๕

(๓) ปีที่ ๗ - ๙ อัตราร้อยละ ๗

ทั้งนี้ ในการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ หากมีความจำเป็นต้องกำหนดอัตราเงินสะสมหรือเงินสมทบให้น้อยกว่าอัตราที่ได้กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้ตราเป็นกฎกระทรวง

ผู้รับสนองพระราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

เอกสารแนบ หมายเลข ๒

ข่าวสำคัญเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ พ.ศ.

ข่าวจากประชาชาติธุรกิจ (เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๐๑๘)

ร่าง พ.ร.บ.กบช. ส่อแววแท้ง รัฐเสี่ยงเพิ่มภาระจี กอช. เพิ่มสมาชิก

กฎหมายจัดตั้ง กบช. ส่อแท้ง-กลไกออมเพื่อเกษียณรับสังคมสูงวัยสะดุด ซีโกล์เลือกตั้งรัฐบาล ไม่อยากเพิ่มภาระประชาชน รมช. คลังจี กอช. เร่งปรับกลยุทธ์ดึงแรงงานนอกระบบเข้าเป็นสมาชิกให้ได้ ๑ ล้านราย ในปี ๒๕๖๒

แหล่งข่าวจากกระทรวงการคลัง เปิดเผย “ประชาชาติธุรกิจ” ว่าร่างพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ (กบช.) ที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี (ครม.) ๒ ปีก่อน ปัจจุบันยังคงค้างอยู่ในขั้นตอนการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา จึงมีแนวโน้มสูงที่จะผ่านกฎหมายออกมาบังคับใช้ไม่ทันในรัฐบาลปัจจุบัน รวมถึงทำไม่ได้ตามเป้าหมายเดิมที่เคยตั้งไว้ว่า จะเริ่มรับสมาชิก กบช. ตั้งแต่ปี ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

“กบช. เป็นการออมภาคบังคับที่จะมาเติมเต็มการออมเพื่อเกษียณอายุ รองรับสังคมสูงวัย เพราะกองทุนการออมแห่งชาติ (กอช.) ไม่เพียงพอ เนื่องจากเป็นการออมแบบสมัครใจ ซึ่งเดิมมีการตั้งเป้าหมายว่า กบช. จะเริ่มรับสมาชิกได้ตั้งแต่ปี ๒๕๖๑ นี้เป็นต้นไป แต่จนถึงขณะนี้สิ้นปี ๒๕๖๑ แล้ว ร่าง พ.ร.บ. ยังค้างอยู่ในกฤษฎีกาและมีแนวโน้มสูงที่จะตกไปเพราะช่วงนี้โกล์เลือกตั้ง ทำให้รัฐบาลไม่ต้องการเสนออะไรที่จะเป็นการเพิ่มภาระให้ประชาชน ซึ่ง กบช. ต้องมีการจ่ายเงินเข้ากองทุนก็เหมือนต้องจ่ายภาษี” แหล่งข่าวกล่าว

ทั้งนี้ การเสนอร่าง พ.ร.บ. กบช. มีความจำเป็นเนื่องจากคนไทยวัยแรงงานส่วนใหญ่มีเงินออมไว้ใช้หลังเกษียณน้อย และมีแนวโน้มจะตกสู่ภาวะยากจนในวัยสูงอายุ จึงต้องส่งเสริมให้มีการออมเพิ่ม ซึ่งตามแนวทางที่กระทรวงการคลังได้จัดทำไว้ หากกฎหมายนี้บังคับใช้จะเกิดประโยชน์คือ รายได้หลังเกษียณของลูกจ้างเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับไม่ต่ำกว่า ๕๐% ของรายได้ก่อนเกษียณ ถือว่าเพียงพอรองรับหลังเกษียณจากปัจจุบันที่ลูกจ้างเอกชนส่วนใหญ่มีรายได้หลังเกษียณแค่ ๑๙% ขณะเดียวกันเงินออมของประเทศก็จะเพิ่มขึ้นด้วย นอกจากนี้ ยังเป็นการส่งเสริมการพัฒนาตลาดทุน

แหล่งข่าวกล่าวว่า กบช. มีกลุ่มเป้าหมายคือ ผู้ที่มีอายุ ๑๕-๖๐ ปี ซึ่งกฎหมายกำหนดให้ภายใน ๒ ปี หลังกฎหมายประกาศใช้ นายจ้างที่มีลูกจ้างตั้งแต่ ๑๐๐ คนขึ้นไป กิจกรรมที่ได้รับสัมปทานจากรัฐ กิจกรรมที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน หน่วยงานรัฐที่ไม่อยู่ภายใต้กฎหมายกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) กิจกรรมที่ได้รับส่งเสริมการลงทุน และกิจกรรมอื่น ๆ เข้าสู่ระบบ กบช. จากนั้นในปีที่ ๕ จะบังคับใช้กับกิจกรรมที่มีลูกจ้างตั้งแต่ ๑๐ คนขึ้นไป และปีที่ ๗ บังคับใช้กับกิจกรรมที่มีลูกจ้างตั้งแต่ ๑ คนขึ้นไป ต้องเข้าสู่ระบบ กบช. โดยการจ่ายเงินสะสมและเงินสมทบ ปีที่ ๑-๓ นายจ้างและลูกจ้างต้องนำส่งฝ่ายละไม่ต่ำกว่า ๓% ของค่าจ้าง ปีที่ ๔-๖ ฝ่ายละไม่ต่ำกว่า ๕% ปีที่ ๗-๙ ฝ่ายละไม่ต่ำกว่า ๗% และปีที่ ๑๐ เป็นต้นไป ฝ่ายละไม่เกิน ๑๐% ซึ่งกรณีลูกจ้างได้รับค่าจ้างต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท/เดือน ให้นายจ้างส่งเงินฝ่ายเดียว นอกจากนี้ ลูกจ้างหรือนายจ้างสามารถส่งเงินสูงกว่าที่กำหนดได้ แต่สูงสุดไม่เกิน ๓๐% ของค่าจ้าง ทั้งนี้ เมื่อลูกจ้างอายุครบ ๖๐ ปี จะสามารถเลือกรับผลประโยชน์ตอบแทนเป็นบำนาญ ๒๐ ปี หรือบำเหน็จก็ได้

“ถ้ากฎหมายบังคับใช้ มีการประเมินว่าในปีแรกจะมีเงินออมเพิ่มขึ้นในระบบ ๖๔,๐๐๐ ล้านบาท จากนั้นจะเพิ่มขึ้นเป็น ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาทในปีที่ ๕ และ ๑.๗ ล้านล้านบาทในปีที่ ๑๐” แหล่งข่าวกล่าว

นายวิสุทธิ์ ศรีสุพรรณ รมช. คลัง กล่าวในงานมอบรางวัลส่งเสริมการออมดีเด่น ประจำปี ๒๕๖๑ เนื่องในวันออมแห่งชาติที่จัดโดย กอช. ว่าปัจจุบันกองทุนเพื่อการออมมีหลายกองทุน ทั้งแบบภาคบังคับและสมัครใจ โดยมีคนไทยกว่า ๒๑ ล้านคน ที่ยังไม่เข้าสู่ระบบการออมเพื่อเกษียณอายุ ซึ่งกลไก กอช. สามารถรองรับได้ เพียงแต่ กอช. เป็นกองทุนที่ไม่บังคับซึ่งมุ่งเน้นแรงงานนอกระบบ อาชีพอิสระที่ไม่มีนายจ้าง ทั้งนี้ กอช. ควรจะต้องเข้าถึงกลุ่มคนเหล่านี้ให้ได้มากขึ้น เพราะลำพังช่องทางแอปพลิเคชันคงช่วยเพิ่มจำนวนสมาชิกได้ไม่มาก

“ได้มอบนโยบายให้ กอช. หาช่องทางเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายให้มากขึ้น และให้เกิดความสะดวก เพราะคนเหล่านี้ประกอบอาชีพทุกวันไม่มีเวลามาติดต่อราชการ ฉะนั้นต้องมีช่องทางให้เขาเข้าถึงได้สะดวกขึ้น ซึ่งเป้าหมายสมาชิก กอช. อยากให้ได้ถึง ๑ ล้านคนในปี ๒๕๖๒ จากตอนนี้ที่มีประมาณ ๖ แสนคน” นายวิสุทธิ์กล่าว

(อ้างอิง <https://www.prachachat.net/finance/news-๒๔๕๕๒๕>)

ข่าวจาก Morningstar (เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖)

กองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ (กบช.) คืออะไร มีลักษณะสำคัญอะไรบ้าง มาทำความเข้าใจกันค่ะ

เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมาได้มีการจัดงานสัมมนาโดยสภาธุรกิจตลาดทุนไทยในหัวข้อ “ระบบการออมเพื่อการเกษียณรองรับสังคมผู้สูงอายุ” และมีข้อมูลเกี่ยวกับกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ หรือ กบช. ทางมอร์นิ่งสตาร์จึงได้นำข้อมูลที่น่าสนใจมานำเสนอค่ะ

กองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ หรือ กบช. คือกองทุนภาคบังคับที่ส่งเสริมการออมของ คนทำงานทั่วประเทศเพื่อให้มีเงินออมไว้ใช้ยามเกษียณ ซึ่งจะคล้ายกับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของภาคเอกชนซึ่ง เป็นการออมภาคสมัครใจ แต่ด้วยการที่เป็นกองทุนภาคสมัครใจนี้ ทำให้จำนวนผู้เข้าเป็นสมาชิกกองทุนสำรอง เลี้ยงชีพมีจำนวนน้อย หรือราว ๓ ล้านคนจากแรงงานในระบบราว ๑๗ ล้านคน

ทำไมจึงต้องมีกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ

เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าประเทศไทยกำลังเข้าสู่สังคมสูงวัย แต่ประเด็นที่หลายฝ่ายกังวล ได้แก่

๑) แรงงานเกินกว่าครึ่งในประเทศไทยไม่ได้อยู่ในระบบบำนาญและ

๒) แรงงานในระบบมีการออมเงินที่ไม่เพียงพอ ทำให้ผู้สูงวัยในบ้านเราจะมีเงินไม่พอใช้ในวัยเกษียณ โดยประเทศไทยมีอัตราการออมเงินบำเหน็จบำนาญที่ประมาณ ๗.๑% ของ GDP ซึ่งถือว่าเป็นสัดส่วนที่น้อยมากเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยประเทศนอกกลุ่ม OECD (OECD: Organization for Economic Co-operation and Development) ที่ ๑๙.๗% ของ GDP หรือค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ OECD ที่ ๕๐.๗% ของ GDP ดังนั้นกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาตินี้อาจเป็นความหวังที่ช่วยบรรเทาความกังวลเรื่องภาระทางการคลังในอนาคตได้

กบช. ต่างกับ กอช. อย่างไร

ความแตกต่างที่สำคัญระหว่างกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ (กบช.) กับ กองทุนการออมแห่งชาติ (กอช.) คือ กบช. เป็นกองทุนภาคบังคับมีไว้เพื่อให้ลูกจ้างในระบบที่ยังไม่มีการออมเพื่อการเกษียณอายุ เช่น กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ในขณะที่ กอช. มีไว้เพื่อเป็นกองทุนบำนาญสำหรับผู้มีอาชีพอิสระหรือผู้ที่ไม่ได้อยู่ภายใต้กองทุนที่ได้รับเงินสมทบจากรัฐหรือนายจ้างดังเช่นกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.)

หรือกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และการส่งเงินเข้ากองทุน กบข. นี่จะเป็นการส่งเงินเข้าโดยนายจ้างและลูกจ้าง เอกชน ซึ่งต่างจาก กอช. คือสมาชิกส่งเงินเข้ากองทุนและรัฐบาลจะเป็นผู้ส่งเงินสมทบ

ลักษณะสำคัญของกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ

ร่าง พ.ร.บ. กองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ เป็นกองทุนภาคบังคับที่มีลักษณะเดียวกันกับ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) แต่จะเป็นกองทุนสำหรับผู้มีงานทำอายุ ๑๕-๖๐ ปี ในกลุ่มลูกจ้าง เอกชน ลูกจ้างชั่วคราวส่วนราชการ พนักงานราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และเจ้าหน้าที่องค์การมหาชน ซึ่งการบังคับออมของ พ.ร.บ. ฉบับนี้จะส่งผลกระทบต่อตรงกับนายจ้างและลูกจ้างเอกชนที่ไม่มีกองทุนสำรอง เลี้ยงชีพ

การบริหารเงินกองทุนและแผนการลงทุน

หลายท่านอาจสงสัยว่าแล้วใครจะมาบริหารเงินกองทุน ซึ่งมีการกำหนดว่าทางคณะกรรมการ กบข. จะมีการกำหนดนโยบายการลงทุนและคัดเลือกผู้บริหารจัดการเงินกองทุน โดยเบื้องต้นคาดว่าจะ คัดเลือก บลจ. จำนวน ๓ รายมาเป็นผู้บริหารกองทุน และจะมีแผนการลงทุนให้สมาชิกเลือก อย่างไรก็ตาม มีการกำหนดแบบ Default policy ให้ด้วย ซึ่งจะเป็นการกำหนดการลงทุนให้เหมาะกับช่วงอายุ (Life Path) เช่น ผู้มีอายุน้อยหรือยังมีเวลาออมเงินนานกว่าอาจจะสามารถรับความเสี่ยงกับการลงทุนในสินทรัพย์ที่เสี่ยงสูง กว่าผู้ที่มีอายุมากกว่า เป็นต้น

สิทธิประโยชน์ทางภาษี

ภาครัฐได้สนับสนุนการออมเงินโดยให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีจากการส่งเงินเข้ากองทุน กบข. นี้ โดยผู้เป็นสมาชิกกองทุนจะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับเงินสะสมและเงินสมทบ เงิน ผลประโยชน์ รวมทั้งเงินที่ได้รับเมื่อเกษียณอายุ

สำหรับกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาตินี้ ยังอยู่ในสถานะของร่าง พ.ร.บ. ที่รอเข้าเสนอในสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) และหลังจากออกกฎหมายไปแล้ว ๑ ปี จึงจะประกาศบังคับใช้กฎหมาย ทั้งนี้เพื่อให้ นายจ้างได้ปรับตัวและเตรียมความพร้อมพร้อมกับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการใช้กฎหมาย โดยทางมอร์นิ่งสตาร์จะ มาพูดถึงรายละเอียดที่ควรทราบเกี่ยวกับ พ.ร.บ. กองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติในด้านการส่งเงินเข้ากองทุน ทำความเข้าใจประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือประเด็นข้อสงสัยอื่นๆ ในโอกาสหน้านะคะ

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ, OECD Global Pension Statistics, สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, กองทุนการออมแห่งชาติ

(อ้างอิง <http://www.morningstarthailand.com/th/news/>)

ข่าวจาก Money2know เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๐๑๘

หวังกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ แก่”เกษียณจน” คาดบังคับใช้ปีหน้า

สัมมนา “ระบบการออมเพื่อการเกษียณของไทยกับการเตรียมพร้อมรับกองทุนบำเหน็จบำนาญ ภาคบังคับ” โดยสภาธุรกิจตลาดทุนไทย ร่วมพูดถึงกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ (กบข.) การออมภาค บังคับ ช่วยเตรียมเงินใช้จ่ายหลังเกษียณแก่กลุ่มพนักงานเอกชน หวังช่วยลดปัญหาเกษียณจน เน้นการลงทุน

ระยะยาวช่วยสร้างผลตอบแทนชนะเงินเพื่อ ควบคู่กับการสร้างความรู้ทางการเงิน และการลงมือทำคือ การแก้ปัญหาที่ดีที่สุด

นางสาวสุปาณี จันทรมาศ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการออมการลงทุนและพัฒนาตลาดทุน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงคลัง กล่าวว่า กองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ (กบช.) คือ กองทุนที่รูปแบบของกองทุนคล้ายกับกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ที่เข้ามาแล้วกว่า ๒๐ ปี

กบช. มีความจำเป็นที่จะจัดตั้งขึ้น เนื่องจากพบว่าประชาชนวัยแรงงานส่วนใหญ่ออมเงินเพื่อการเกษียณน้อย และมีแนวโน้มที่จะตกสู่ภาวะยากจนในวัยสูงอายุ จึงต้องส่งเสริมให้มีการออมเพิ่ม เพื่อเป็นหลักประกันรายได้หลังเกษียณ ซึ่งการบังคับใช้จะทำให้ออมต่อเนื่องเป็นระยะเวลายาวนาน ทำให้ชนะเงินเฟ้อในอนาคตได้

วัตถุประสงค์ของ กบช. คือทำให้แรงงานในระบบ (ลูกจ้างเอกชน ลูกจ้างชั่วคราวของส่วนราชการ พนักงานราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และเจ้าหน้าที่องค์กรมหาชน) มีการออมเพื่อการเกษียณเพิ่มขึ้น และมีรายได้หลังเกษียณที่เพียงพอในการดำรงชีพ

ตั้งเป้าหมาย หลักการของ กบช. คือ

รายได้หลังเกษียณของลูกจ้างเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับที่เพียงพอ (๕๐% ของรายได้ก่อนเกษียณ) ระดับเงินออมในประเทศเพิ่มขึ้นโดยคาดว่าจะในปีแรกจะมีเงินออมเพิ่มขึ้น ๗๓,๐๐๐ ล้านบาท ปีที่ ๕ จะเพิ่มเป็น ๖๐๗,๐๐๐ ล้านบาทและปีที่ ๑๐ จะเพิ่มเป็น ๒.๒ ล้านล้านบาท ช่วยส่งเสริมการพัฒนาตลาดทุนในภาครวม

หลักการของ กบช. มีดังนี้

กบช. อยู่ระหว่างพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อเข้าคณะรัฐมนตรีและเสนอ สนช. ซึ่งหากกระบวนการไม่เสร็จสิ้นภายในภายในเดือนธันวาคม ๒๕๖๑ จะต้องรอการพิจารณาใหม่อีกครั้ง จากคณะรัฐมนตรีชุดใหม่ที่จะมาจากการเลือกตั้งในต้นปี ๒๕๖๒

ความรู้ทางการเงินช่วยลดวิกฤตเกษียณจน

ด้าน รศ.ดร.พรอนงค์ บุชราตระกูล หัวหน้าภาควิชาการธนาคารและการเงิน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กล่าวว่า ปัจจุบันลูกจ้างในของประเทศไทยมีเงินได้หลังเกษียณแบ่งออกเป็น ๒ รูปแบบหลัก คือ

๑) รูปแบบบำนาญ

เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ๖๐๐ บาท ถึง ๑,๐๐๐ บาท ขึ้นอยู่กับช่วงอายุ บำนาญชราภาพจากกองทุนประกันสังคมสมทบมากกว่า ๑๕ ปี ตั้งแต่ ๓,๕๐๐ บาท ขึ้นอยู่กับจำนวนปีสมทบ

๒) รูปแบบบำเหน็จ บำเหน็จจากนายจ้าง กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF)

“สิ่งที่น่ากังวลไม่ใช่เรื่องของสังคมผู้สูงอายุ แต่เป็นเป็นเรื่องแก้ก่อนมีเงิน และขาดความรู้ในการบริหารเงินเมื่อมีเงินก้อนใหญ่หลังเกษียณ” รศ.ดร.พรอนงค์ กล่าว

ที่ผ่านมาบ่อยครั้งที่มีการสัมมนาในเรื่องของการออม สิ่งที่เกิดขึ้นมีแค่ความตระหนักแต่ไม่เกิดกระบวนการออมขึ้นจริง มองว่าการบังคับให้มีการออมคือการช่วยสร้างวินัย และการที่นายจ้างสมทบจูงใจเกิดการวางแผนทางการเงิน ช่วยลูกจ้างมั่นคงทางการเงิน ส่งผลการทำงานที่มีประสิทธิภาพ และเป็นการช่วยเหลือสังคมให้เข้มแข็ง

การพิจารณาอัตราการออมที่เพียงพอต่อการเกษียณ ขึ้นอยู่กับ ๔ ประเด็นหลัก คือ

๑) อายุขัย ที่คาดการณ์ ยิ่งนานขึ้นอัตราการออมยิ่งต้องสูงขึ้น ปัจจุบันอายุคนไทยรวมทั้งชายและหญิงเฉลี่ยสูงสุดอยู่ที่ ๘๔ ปีแล้ว

๒) รายได้หลังเกษียณ โดยมีหลักในการคำนวณอยู่ ๓ ลักษณะ คือ

- Replacement Rate (RR) คิดตามระดับเงินเดือนเดิม จะต้องมียาได้หลังเกษียณประมาณ ๕๐-๙๐% ของเงินเดือนเดิม ส่วนบุคคลที่มีรายได้ต่ำอาจจำเป็นต้องมียาได้ทดแทนหลังเกษียณอายุมากกว่า หรือเท่ากับ ๑๐๐% ของรายได้เดิม จึงมีชีวิตอย่างสะดวกสบาย

- Sufficient Saving (SS) เกิดจากการสำรวจความแตกต่างกันของแต่ละบุคคลซึ่งมาจาก ความแตกต่างของการใช้ชีวิต อาทิ การสิ้นทางการ การเดินทาง เพื่อประเมินความต้องการที่แตกต่างกันของแต่ละคนให้สอดคล้องกับค่าใช้จ่ายหลังเกษียณ

- Minimum Cost of Living (MC) มาจากการประเมินความจำเป็นขั้นต่ำในการดำรงชีวิต ซึ่งอาจแตกต่างจากระดับคุณภาพชีวิตที่ต้องการโดยในหลายประเทศสำรวจข้อมูลอย่างละเอียดเพื่อนำมา คำนวณเป็นเบี้ยผู้สูงอายุ

๓) ส่วนต่างระหว่างรายได้ปัจจุบันกับรายได้คาดการณ์

๔) ระดับผลตอบแทนและความผันผวนจากการลงทุน

สิ่งสำคัญมากที่สุด คือ การสร้างความรู้ทางการเงินซึ่งมีผลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อการเกษียณ โดยจะต้องให้ความรู้และความเข้าใจแนวคิดที่เกี่ยวกับการเงิน ความเสี่ยงทางการเงิน และความเชื่อมั่นที่จะให้ความรู้ในการตัดสินใจ

งานวิจัยหลายชิ้นพบว่า ความรู้ทางการเงินส่งผลต่อพฤติกรรมและการตัดสินใจทางการเงินของบุคคล ความรู้ทางปัญญาในระดับพื้นฐานยังเป็นปัญหาแม้ในประเทศที่พัฒนาแล้ว โดยเฉพาะกับผู้หญิง ผู้สูงอายุ และผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำ และการขาดความรู้ความเข้าใจในการลงทุนเป็นข้อจำกัดที่ทำให้บุคคลไม่ถือครองทรัพย์สิน ทรัพย์สินเสี่ยง

เริ่มออม ยุติวิกฤต

นางณัฐญา นิยมานุสร ผู้ช่วยเลขาธิการ สำนักงาน ก.ล.ต. เปิดเผยว่า “ปัจจุบันการออมถือเป็นภาวะวิกฤต” ที่ผ่านมานายจ้างทั่วประเทศมีนายจ้างเพียง ๔% ที่มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพให้กับพนักงาน อีกทั้งการออมภาคสมัครใจในกองทุนต่าง ๆ อยู่น้อยมาก

หากมีการออมภาคบังคับ นายจ้างจะต้องนำลูกจ้างเข้าสู่ระบบเตรียมการการเตรียมเงินเข้าสู่วัยเกษียณได้มากขึ้น เนื่องจากแรงจูงใจที่ทำให้อยากมีสำรองเลี้ยงชีพคือ ถ้าบริษัทมีกองทุนเป็นการแสดงความจริงใจกับลูกจ้าง ให้มีชีวิตกลับ นายจ้างถ้าทำดีกับลูกจ้าง ทำให้ลูกคามีแรงบันดาลใจในการทำงาน และส่งผลดีต่อองค์กร

ทางแก้คือต้องเริ่มจากตัวสมาชิกเอง คือ ๑. ออมมาก จะช่วยให้เม็ดเงินเติบโตได้ดียิ่งขึ้น ๒. ออมนาน ตั้งแต่วันแรกที่เริ่มทำงาน ทำเป็นประจำสม่ำเสมอ ๓. ออมเป็น เงินฝากธนาคารพาณิชย์มีผลตอบแทนน้อยมาก ฉะนั้นต้องรู้จักวางแผนการออม ลงทุนให้เข้ากับตัวเอง คนส่วนใหญ่ขาดความรู้ด้านการลงทุน กลัวความเสี่ยง โดยไม่รู้ว่ามีความเสี่ยงจากการไม่ลงทุนที่สูงกว่า

สำหรับ กบข. มีการลงทุนไลฟ์พาร์ท คือการเลือกแผนการลงทุนให้สอดคล้องกับอายุของแต่ละบุคคล ถ้าอายุน้อยจะสามารถรับความเสี่ยงได้มากกว่าเนื่องจากมีเวลามากกว่า และสามารถสร้างผลตอบแทนที่ดีและเหมาะสมได้ ซึ่งหากต้องการออมเพิ่มสามารถออมเงินผ่าน RMF ควบคู่กันไปด้วย

การลงทุนในระบบยังไม่เพียงพอต่อการเกษียณอายุของแรงงานไทย

นายวศิน วณิชยวรนนต์ นายกสมาคม บริษัทจัดการลงทุน กล่าวว่า การออมภาคสมัครใจ เพิ่มขึ้นประมาณ ๙% ต่อปี แต่เมื่อมาดูตัวเลขในระบบมีแรงงานอยู่ราว ๓ ล้านคน

ปัจจุบันเงินในระบบ Provident Funds ทั้งหมดมีเพียง ๑.๑ ล้านล้านบาท เมื่อเทียบกับจำนวนเงินที่ผู้เกษียณอายุจำเป็นต้องใช้ต่อคนคิดคร่าว ๆ คนละ ๔ ล้านบาท จะต้องมียาได้เงินร่วม ๑๒,๐๐๐ ล้านบาท

เมื่อเปรียบเทียบเหล่านี้ทำให้เป็นที่น่ากังวล และท้าทายว่าการลงทุนในประเทศจะตอบสนองความต้องการจำนวนเหล่านี้ได้หรือไม่

นายวศิน เผยว่า การลงทุนในระยะยาวคือหนึ่งในทางออกสำคัญที่ทำให้ผู้เกษียณอายุมีเงินเพียงพอต่อความต้องการใช้จนถึงอายุชัย โดยแนะนำให้เริ่มลงทุนในลักษณะของการกระจายความเสี่ยงระยะยาว หรือกองทุน ซึ่งเปรียบเทียบการลงทุนกับการปลูกพืช เพื่อให้ให้เห็นความชัดเจน เปรียบลักษณะสินทรัพย์เสมือนเมล็ดพันธุ์ เปรียบผลตอบแทนเป็นดอกผลทางการเกษตร โดยอธิบายว่า ในการปลูกพืชมี ๒ ลักษณะคือการปลูกพืชที่ให้ผลสม่ำเสมอแต่ให้ผลิตผลน้อย กับพืช ที่ให้ผลิตผลคราวละมาก ๆ แต่จะออกดอกผลมาน้อยตามสภาวะอากาศ (เปรียบได้กับสภาวะตลาดหุ้น) ตามฤดูกาล ซึ่งต้องอาศัยระยะเวลาในการเติบโต และเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม พืชทั้ง ๒ จำพวกที่กล่าวมานี้ให้ผลิตผลที่แตกต่างกัน หากต้องการผลผลิตที่ดีจึงควรปลูกพืชทั้งคู่ละกัน เพื่อสร้างโอกาสในการรับดอกผลที่มากขึ้น

“การใส่ใจในเรื่องของการขึ้นลงมากเกินไป โดยไม่มีความอดทน อาจเปรียบเสมือนการตัดต้นไม้ทิ้งก่อนถึงฤดูกาลเก็บเกี่ยวทำให้ไม่ได้รับผลตอบแทนเท่าที่ควร สิ่งที่จะต้องทำคือฝึกความอดทนกับสภาพการผันผวนที่ควรจะเป็น” นายวศิน กล่าว

(อ้างอิง <https://money๒know.com>)

ข่าวจาก The Standard (เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๑)

กองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติคืออะไร ต่อไปทุกบริษัทจะต้องมีกองทุนตัวนี้จริงหรือ

The Money Case by The Money Coach เอพิโสคนี่โฟกัสไปที่คนทำงานประจำ ซึ่งอาจจะ เป็นลูกจ้างหรือพนักงานบริษัททั่วไป บางบริษัทจะมีการเก็บเงินเพื่อการเกษียณ เช่น เงินบำนาญชราภาพ หรือ บางบริษัทก็มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ แต่บางบริษัทก็ยังมี

ตอนนี้มีกฎหมายใหม่ออกมาแล้วว่าบริษัทเอกชนทั้งหมดจะต้องมีสิ่งที่คล้ายกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ในโครงการที่ชื่อว่า ‘กองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ’ หรือ กบช.

มันนี่โค้ช ขวนหมอนัท คลินิกกองทุน มาชำแหละกองทุนตัวนี้ว่ามันคืออะไร ดิงามหรือไม่ รูปแบบการเก็บเงินและคอนเซปต์ที่จะเอาไปลงทุนเป็นอย่างไร พร้อมแนวทางการออมและลงทุนสำหรับคนรุ่นใหม่และวัยทำงานที่ต้องการมีเงินพอใช้ตอนเกษียณ

กองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ (กบช.) คืออะไร

เป็นกฎหมายที่ประกาศใช้ในปี ๒๕๖๑ ให้ทุกบริษัทที่มีคล้ายกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ คือการเก็บเงิน ในระหว่างทำงานเพื่อการเกษียณ ตอนนี้รัฐให้เวลาเตรียมตัว ๑ ปี จะเริ่มบังคับใช้จริงปี ๒๕๖๒ โหมดลจะ เหมือนกับประกันสังคมที่คนทำงานบริษัททุกคนต้องมี และจะถูกหักอัตโนมัติเดือนได้เงินเดือนที่รัฐบังคับใช้ตัวนี้ เพราะว่าคนเก็บเงินไม่พอใช้หลังเกษียณ และ กบช. จะทำให้อย่างน้อยมีเงินใช้หลังเกษียณเกินครึ่งหนึ่งของ เงินเดือน เช่น เงินเดือน ๒๐,๐๐๐ บาท หลังเกษียณจะมีใช้อย่างน้อย ๑๐,๐๐๐ บาท หรืออาจถึง ๗๐% ของ เงินเดือนเดิมเลยด้วยซ้ำ ซึ่งน่าจะพอใช้ เพราะตอนเกษียณเราจะหมดภาระต่าง ๆ ไปเยอะ เช่น ไม่ต้องเดินทาง ไม่ต้องสังสรรค์ และอาจจะหมดหนี้ที่ต้องผ่อนชำระไปแล้ว

กบข. จะครอบคลุมพนักงานประจำของบริษัท ลูกจ้างชั่วคราวของรัฐ พนักงานราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจตั้งแต่อายุ ๑๕-๖๐ ปี คาดว่าเงินจะเข้ามาใน กบข. ปีแรกถึง ๖๐,๐๐๐ ล้านบาท

ปี ๒๕๖๒ จะเป็นเฟสแรก บริษัทที่มีลูกจ้าง ๑๐๐ คนขึ้นไปจะต้องมี กบข. พอปี ๒๕๖๕ จะบังคับบริษัทที่มีลูกจ้างเกิน ๑๐ คน ปี ๒๕๖๗ มีลูกจ้างแค่ ๑ คนก็โดน พุดง่าย ๆ คือครบ ต่อไปทุกบริษัทจะต้องมี กบข. แน่นนอน

รูปแบบการเก็บเงินของ กบข.

เหมือนกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (Provident Fund) คือลูกจ้างโดนหัก แล้วนายจ้างก็จะสบทบให้อีก แล้วเขาก็เอาเงินกองนี้ไปลงทุนต่อ แต่อัตราสมทบจะแตกต่างจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ของ กบข. ช่วง ๓ ปีแรกต้องส่งฝั่งละอย่างน้อย ๓% พอปีที่ ๔-๖ ปรับขึ้นเป็นฝั่งละอย่างน้อย ๕% พอปีที่ ๗-๙ ก็ขึ้นเป็นฝั่งละ ๗% และปีที่ ๑๐ ขึ้นไป ทั้งฝั่งนายจ้าง-ลูกจ้างคนละ ๑๐%

กองทุนสำรองเลี้ยงชีพจะไม่มีเพดานของเงินเดือน แต่ กบข. มีเพดานอยู่ที่เงินเดือน ๖๐,๐๐๐ บาท สมมติคนที่ไม่มีเงินเดือน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ก็จะถูกหักได้แค่ ๑๐% ของ ๖๐,๐๐๐ คือ ๖,๐๐๐ บาทเท่านั้นไปตลอด ซึ่งจริง ๆ การเก็บไปถึง ๑๐% ของเงินเดือน รวมกับฝั่งนายจ้างคือ ๑๐% เป็น ๒๐% เป็นเรตการเก็บเงินที่เยอะมาก แล้วเงินก้อนนี้ยังเอาไปลงทุนต่อให้กองเงยอีก ผมเคยไปบรรยายที่หนึ่งแล้วเจอคุณป้าแม่บ้านที่ทำงานกับบริษัทมาอย่างยาวนาน แล้วแกมีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ๓ ล้านบาท เพราะว่าบริษัทเขาสมทบให้ ๑๐% บวกกับระยะเวลาเก็บที่ยาวเลยได้เป็นเงินจำนวนนี้

กบข. จะแตกต่างกับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพอีกอย่างตรงที่สามารถเลือกได้ว่าจะรับเป็นบำเหน็จหรือบำนาญ บำเหน็จคือเงินก้อนเหมือนกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ แต่บำนาญจะแบ่งจ่ายให้เป็นรายเดือน แต่ภายในเวลาไม่เกิน ๒๐ ปี ซึ่งการได้เงินเป็นรายได้อีกก็มีความเสี่ยงน้อยกว่า ป้องกันมิฉฉาชีพ คนใกล้ตัว และการใช้เงินก่อนจนหมด

การเอาเงินไปลงทุนของ กบข.

เป็นประเด็นที่คนถามกันเข้ามาเยอะ ปกติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพจะมีคณะกรรมการภายในบริษัท ร่วมกับคณะกรรมการของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน (บลจ.) ที่เป็นพาร์ตเนอร์กัน คนกลุ่มนี้ก็จะมาบริหารกองทุนของบริษัทเรา แต่ กบข. ภาครัฐจะเป็นคนดูแลให้ เลยมีคำถามเยอะจากฝั่ง บลจ. หรือบริษัทหลักทรัพย์ (บล.) ว่าบริษัทที่จะเข้าบริหารคือใครบ้าง ภาครัฐก็บอกว่าเดี๋ยวคงมีการจัดซื้อจัดจ้างให้หลาย บลจ. เข้ามาดูแล คนเลยกังวลเรื่องฝีมือการจัดการกองทุนของภาครัฐ เพราะตอนนี้ยังไม่มียายละเอียดออกมา คนก็เลยไปเทียบต่อว่าจะเหมือนกับกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) หรือประกันสังคมใหม่ที่มีข่าวมาว่าในอนาคตเงินจะไม่พอจ่าย ซึ่งจริงๆ รัฐบาลจะเป็นคนคุมกฎเหมือนเดิม แต่น่าจะปล่อยอิสระเหมือนกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ คือจัดซื้อจัดจ้างอย่างอิสระ ไปหาคนที่ฝีมือเข้ามาบริหาร หรือเปิดอิสระกว่านั้นคือบริษัทสามารถเลือกที่จะไปลงทุนกับใครก็ได้คล้ายระบบ Fund Supermart จะซื้อของแบงก์ไหนก็ได้ เช่น กองทุนตราสารหนี้แบงก์หนึ่ง กองทุนหุ้นอีกแบงก์หนึ่ง กองทุนสังหาริมทรัพย์ก็อีกแบงก์หนึ่ง ผสมกันให้เจ้าของเงินมีสิทธิ์เลือกเอง ถ้าเปิดอิสระแบบนี้ ทุก บลจ. จะต้องวิ่งเข้าหาบริษัทและไปให้ความรู้เรื่องการเงินการลงทุนเกิดการแข่งขัน ศักยภาพก็จะดี ค่าธรรมเนียมจะถูกลง ประโยชน์จะได้กับลูกจ้างเต็ม ๆ แต่ถ้าโดนคุม โดนเลือกโดยรัฐ สิทธิต่าง ๆ ค่าธรรมเนียมที่ลดลงไม่รู้ไปอยู่ที่ไหน กองทุนตัวนี้ศักยภาพไม่ดีทำไมยังเลือก มันจะเกิดคำถามขึ้นเยอะมาก

มีเคสหนึ่งบริษัทใช้กองทุนสำรองเลี้ยงชีพที่ลงในตราสารหนี้อย่างเดียว ลูกจ้างหัก ๕% นายจ้างสมทบ ๕% พบว่าผลตอบแทนที่ได้คือ ๒๕ สตางค์ น้อยกว่าดอกเบี้ยเงินฝาก แพ้เงินเพื่อกระจายอีกต่างหาก

เงินเก็บที่ได้ก็จะไม่พอใช้ นี่คือตัวอย่างของการถือและเลือกเพียง บลจ. เดียว ซึ่งอาจเป็นการที่ลงทุนที่เพลย์ เซฟเกินไป เพราะกลัวเงินหาย เงินลด แต่คนลงทุนไม่ได้ประโยชน์

สำหรับคนที่มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพอยู่แล้วและบริษัทให้เลือกลงทุนเองได้ แต่ละช่วงควรลงทุนอย่างไร

เนื่องจากกองทุนพวกนี้เน้นเรื่องของอายุ ระยะเวลา ซึ่งจะสะสมจนกว่าเราจะเกษียณ ถ้าอายุ ๒๕ ปี หรือเริ่มทำงานใหม่ ๆ ลงในหุ้น ๑๐๐% ก็ยังไหว หรือ ๖๐% ขึ้นไปถือว่าโอเค ลงหุ้นไปได้ถึงอายุ ๓๕ ปี แต่พอ ๓๕ ปีขึ้นไป หุ้นน่าจะลดลงมาเหลือครึ่งหนึ่ง หรือ ๓๐% ที่เหลือก็เป็นตราสารหนี้ หรือทองคำนิดหน่อย พออายุ ๕๐ ปีขึ้นไป ความเสี่ยงต้องต่ำ หุ้นเหลือ ๑๐-๓๐% ก็พอ หลังเกษียณก็ลงทุนได้ แต่หุ้นไม่ควรเกิน ๒๐% เอาให้มันชนะเงินเฟ้อได้ ถ้าโชคดีมีปีของหุ้น เราจะได้มีเงินเกษียณเพิ่มขึ้น

คนรุ่นใหม่ถ้าจะเกษียณควรเก็บอย่างไร ควรมีเท่าไร

เทียบจากค่าครองชีพปัจจุบันที่อยู่สบาย ๆ ๓๐,๐๐๐-๕๐,๐๐๐ บาท ต้องมีอย่างน้อย ๑๐ ล้าน ตอนอายุ ๖๐ ปี ถ้าเก็บดี ๆ มันถึงนะ เริ่มตั้งแต่ทำงานใหม่ ๆ ๒๐ ต้น ๆ เก็บคงที่เดือนละ ๒,๐๐๐ กว่าบาท ลงทุนในที่ที่ผลตอบแทน ๘-๑๐% พออายุ ๖๐ ปี ๘-๑๐ ล้านบาทมีโอกาสถึง นี่ก็แค่เก็บแบบคงที่ แต่ถ้ามี โบนัสแล้วใส่เข้าไปลงทุนเงินก็จะงอกขึ้น อาจจะได้เจอสัก ๑๕ ล้านก็เป็นไปได้

การเก็บเงิน ๑๐ ล้านจริงๆ ไม่ต้องใช้สิทธิหาร สามารถลงทุนใน LTF/RMF เลือกกองทุนที่ดีๆ หน่อย ตัดทุกเดือน เดือนละเท่า ๆ กัน ที่เรียกกันว่า DCA (Dollar-Cost Averaging) ถือกันยาวก็มีโอกาสถึง ๑๐ ล้านได้ ถ้าอายุน้อยก็ยิ่งทำได้ง่าย แต่ถ้าอายุเยอะขึ้น ๓๕ ปีขึ้นไปแล้วยังไม่เริ่ม ต้องเก็บเงินให้ได้ ๒๕% ของเงินเดือนก็ยังมีโอกาส

(อ้างอิง <https://thestandard.co/podcast/themoneycase๔๕/>)

เอกสารแนบ หมายเลข ๓

มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2550

24. เรื่อง การชักชวนความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดตั้งหน่วยงานของรัฐ
คณะรัฐมนตรีเห็นชอบการชักชวนความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดตั้ง
หน่วยงานของรัฐ และการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อขอให้มีการตราพระราชบัญญัติ ตามที่
สำนักงาน ก.พ.ร. เสนอ

สำนักงาน ก.พ.ร. เสนอว่า

1. โดยที่ได้มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดหลักการและขั้นตอนการดำเนินการขอ
จัดตั้งหน่วยงานของรัฐไม่ว่าจะเป็นส่วนราชการหรือองค์การมหาชน เพื่อให้หน่วยงานที่รับผิดชอบ
ได้พิจารณากลับกรองความเหมาะสมของการขอจัดตั้งหน่วยงานก่อนนำเสนอคณะรัฐมนตรี
พิจารณา แต่เนื่องจากปัจจุบันมีความไม่เข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการขอจัดตั้งหน่วยงานของรัฐทั้งที่
เป็นส่วนราชการและไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจขึ้น โดยมีร่างพระราชบัญญัติหลายฉบับที่
อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีหรือสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กำหนดให้จัดตั้งหน่วยงาน
ของรัฐทั้งที่มีฐานะเป็นส่วนราชการและไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจขึ้น ซึ่งในการเสนอเรื่อง
ดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรีมิได้ดำเนินการตามหลักการและขั้นตอนตามมติคณะรัฐมนตรี
นอกจากนี้มิได้ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำหลักเกณฑ์การตรวจสอบความจำเป็นในการตรา
พระราชบัญญัติตามระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2548
ทำให้หน่วยงานของรัฐมีเพิ่มมากขึ้น ส่งผลผูกพันกับภาระงบประมาณในระยะยาว

2. ก.พ.ร. ในการประชุมเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2550 เห็นควรเสนอคณะรัฐมนตรี
ให้ความเห็นชอบการชักชวนความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดตั้งหน่วยงานของรัฐดังนี้

2.1 ขั้นตอนการขอจัดตั้งหน่วยงานของรัฐ

2.1.1 กรณีการขอจัดตั้งส่วนราชการ

(1) การยกร่างกฎหมาย ไม่ควรมีข้อกำหนดให้มีการ
จัดตั้งส่วนราชการขึ้นใหม่ (ไม่ว่าจะเป็นการจัดตั้งกรมหรือสำนัก/กอง)

(2) หากจะมีการจัดตั้งส่วนราชการขึ้นใหม่ ให้

ดำเนินการดังนี้

(2.1) กรณีการขอจัดตั้งส่วนราชการระดับกรม
ให้กระทรวงขอจัดตั้งส่วนราชการตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม หรือ
พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ทั้งนี้ ให้นำเรื่องเสนอคณะกรรมการพัฒนา
โครงสร้างระบบราชการของกระทรวง และ ก.พ.ร. พิจารณาก่อนนำเสนอคณะรัฐมนตรี

(2.2) กรณีการขอจัดตั้งส่วนราชการระดับต่ำกว่ากรม จะต้องดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2549

(2.3) เพื่อประโยชน์ในการกลั่นกรองความ
เหมาะสมของการจัดตั้งส่วนราชการ ให้กระทรวงที่ประสงค์จะขอจัดตั้งส่วนราชการจัดทำ
รายละเอียดประกอบการพิจารณาตามแบบคำชี้แจงประกอบการขอจัดตั้งส่วนราชการ

2.1.2 กรณีการขอจัดตั้งองค์การมหาชน

(1) การยกร่างกฎหมาย ไม่ควรมีข้อกำหนดให้มีการ
จัดตั้งองค์การมหาชนขึ้นใหม่

(2) การจัดตั้งองค์การมหาชน ให้ดำเนินการตามมติ
คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 3 เมษายน 2550 และ 18 กรกฎาคม 2549

2.2 การเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อขอให้มีการตราพระราชบัญญัติ

2.2.1 ให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีตรวจสอบเหตุผลความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติของส่วนราชการตามประเด็น (check list) ทั้ง 10 ประเด็นอย่างเคร่งครัด หากพบว่าส่วนราชการใดไม่ตอบประเด็นทั้ง 10 ประเด็นดังกล่าว ให้ส่งร่างพระราชบัญญัตินั้น ๆ คืนไปยังส่วนราชการทันที

2.2.2 ในการตรวจร่างพระราชบัญญัติของคณะกรรมการกฤษฎีกา ให้กรรมการกฤษฎีกาตรวจสอบเหตุผลความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติตาม 10 ประเด็นดังกล่าวก่อน หากเห็นว่าส่วนราชการไม่ได้ตอบ ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาส่งร่างพระราชบัญญัตินั้นกลับคืนมาให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อให้มีการตอบประเด็นทั้ง 10 ประเด็นก่อน

25. เรื่อง การส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การดื่มน้ำผลไม้เพื่อสุขภาพ

คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การดื่มน้ำผลไม้เพื่อสุขภาพ ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ สำหรับงบประมาณการดำเนินการ ให้กระทรวงพาณิชย์ประสานในรายละเอียดกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

กระทรวงพาณิชย์รายงานว่า กระทรวงพาณิชย์ได้จัดทำโครงการรณรงค์ส่งเสริมให้คนไทยดื่มน้ำผลไม้เพื่อสุขภาพให้มากยิ่งขึ้นทั้งในรูปแบบน้ำผลไม้สดและน้ำผลไม้กล่อง โดยมอบหมายให้กรมส่งเสริมการส่งออกจัดประชุมร่วมกับภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อหารือในเรื่องดังกล่าว ซึ่งในเบื้องต้นได้รับการสนับสนุนเป็นอย่างดี และเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิผล กระทรวงพาณิชย์จึงขอเสนอโครงการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การดื่มน้ำผลไม้เพื่อสุขภาพ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์

1.1 เพื่อเพิ่มช่องทางการขยายตลาดผลไม้ให้เกษตรกรสามารถปลูกผลไม้ป้อนตลาดและโรงงานเพื่อผลิตน้ำผลไม้ได้มากขึ้นตลอดทั้งปี

1.2 เพื่อส่งเสริมให้คนไทยดื่มน้ำผลไม้เพื่อสุขภาพให้มากขึ้น

2. หน่วยงานภาครัฐบาลและเอกชนที่ร่วมกันดำเนินการ ได้แก่ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักนายกรัฐมนตรี และบริษัทผู้ผลิตและส่งออกน้ำผลไม้

3. น้ำผลไม้ที่ส่งเสริม รวม 6 ชนิด ได้แก่ น้ำส้ม น้ำมะพร้าว น้ำมังคุด น้ำสับปะรด น้ำฝรั่ง และน้ำมะม่วง

4. กลุ่มเป้าหมายที่ส่งเสริม ได้แก่ ข้าราชการ นักเรียน นักศึกษา ประชาชนทั่วประเทศ และนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ

5. ข้อมูลเบื้องต้นการบริโภคน้ำผลไม้ : คนไทยบริโภคน้ำผลไม้โดยเฉลี่ย 3 ลิตร/คน/ปี หรือมีการบริโภคน้ำผลไม้ประมาณ 190 ล้านลิตรต่อปี ซึ่งถือว่าเป็นปริมาณบริโภคน้ำน้อยมากเมื่อเทียบกับประเทศในแถบยุโรป ซึ่งบริโภคน้ำผลไม้โดยเฉลี่ย 22.1 ลิตร/คน/ปี

6. กิจกรรมการส่งเสริมการดื่มน้ำผลไม้เพื่อสุขภาพ

6.1 ส่งเสริมให้มีการดื่มน้ำผลไม้เพื่อสุขภาพแทนน้ำชา/กาแฟในหน่วยงานราชการทั่วประเทศ

6.2 ขอความร่วมมือและการสนับสนุนจากกระทรวงสาธารณสุข ส่งเสริมให้มีการดื่มน้ำผลไม้ เพื่อสุขภาพสำหรับผู้ป่วยและญาติผู้ป่วยที่ให้บริการในโรงพยาบาลของรัฐ โดยตั้งจุดจำหน่ายน้ำผลไม้ในโรงพยาบาลของรัฐ จำนวน 887 แห่ง

6.3 ขอความร่วมมือและการสนับสนุนจากกระทรวงศึกษาธิการ ส่งเสริมให้มีการดื่มน้ำผลไม้ในโรงเรียนเพื่อปลูกฝังให้เยาวชนบริโภคน้ำผลไม้จนเป็นนิสัย โดยตั้งจุดจำหน่ายน้ำผลไม้ในราคาต่ำกว่าราคาขายทั่วไปและขอความร่วมมือเอกชนจำหน่ายในราคาทุน

6.4 ส่งเสริมให้มีการดื่มน้ำผลไม้ในกลุ่มประชาชนทั่วไปและนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ โดยหน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ กรมการค้าภายใน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง จัดจุดบริการจำหน่ายน้ำผลไม้เพื่อสนับสนุนโครงการ เช่น ดำเนินการควบคู่กับโครงการธงฟ้า ขอความร่วมมือโรงแรม ร้านอาหารไทย ทั้งในประเทศและต่างประเทศ และสถานประกอบการเอกชน เช่น โรงพยาบาลและสถานศึกษา เป็นต้น

6.5 จัดทำแผนการประชาสัมพันธ์ "ดื่มน้ำผลไม้เพื่อสุขภาพของคนไทย" โดยขอรับการสนับสนุนจากสื่อของรัฐ เช่น กรมประชาสัมพันธ์ อสมท. สถานีวิทยุโทรทัศน์และสื่ออื่น ๆ เพื่อรณรงค์ให้คนไทยดื่มน้ำผลไม้กันอย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง

7. เป้าหมายและผลที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 ในเบื้องต้นมีเป้าหมายส่งเสริมให้คนไทยบริโภคน้ำผลไม้เพิ่มขึ้นจากเดิมเฉลี่ยปีละ 30 ล้านลิตร (จากเฉลี่ยปีละ 190 ล้านลิตร เป็น 220 ล้านลิตร) หรือเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 0.5 ลิตร/คน/ปี โดยใช้เวลา 3 ปี

7.2 เป็นการสร้างนิสัยการบริโภคน้ำผลไม้ให้กับเยาวชนไทย

7.3 เกษตรกรผู้ปลูก มะพร้าว ฝรั่ง สับปะรด และมะม่วง สามารถปลูกผลไม้ดังกล่าวให้แก่ตลาดและโรงงานเพื่อผลิตน้ำผลไม้ได้มากขึ้นตลอดทั้งปี และสามารถขยายธุรกิจการผลิตน้ำผลไม้เข้มข้น (concentrate juice) เพื่อป้อนโรงงานผลิตน้ำผลไม้อีกด้วย